

שיעורים בספה"ק אור החיים
מכ"ק מרן האדמו"ר שליט"א [313]

מדור הניגונים [7] הגה"צ רבי מנחם מענדל אלימלך גאלד שליט"א חדב"נ כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א ואב"ד לובלין - שיעור בפרשת השבוע [1] הרה"ג ר' נח גולדברג משב"ק כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א - עובדות וסיפורי צדיקים מתלמידי הבעש"ט [437] שיעורים בספר אור החיים ואלשיך הקדוש - הרה"ג ר' אלימלך שטער [434] הרה"ג ר' יוסף חיים גרינולד - פרשת השבוע [435] הרה"ג ר' יהודה אריה אשכנזי - הלכות [436] שיעור בדף היומי הרה"ג ר' חיים שמרלר שליט"א [1]

אהרן מוועד

לדברי תורה וחסידות מרבתינו הקדושים מלעלוב

מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

שיחת קודש

מעמד פתיחת הזמן אור ליום ד' אדר"ח אייר "ויגבה ליבו בדרכי ה'"

ואאמור ז"ל הוסיף לומר ולחזור פעמים רבות שזאת הייתה דרישת אביו זקני ז"ל, ואותה השריש תמיד אצל הבחורים, 'ער האט דאס אריין גיבאקן', שכל מגמתו של בחור צריכה להיות, 'גמרא מיט יראת שמים', ואנו צריכים להמשיך בדרך זה, רק 'גמרא מיט יראת שמים' - זאת היא גם התביעה היום ולא שום דבר אחר זולתה.

כ"ק אאמור"ר ז"ל היה אומר, דהנה הבורא ית' אומר 'בראתי יצר הרע בראתי לו תורה תבלין' (קידושין ל, ב), וזה פשוט שאם הבורא לא ברא למכה זו אלא רפואה זו, אי אפשר בשום פנים שירפא האדם מזאת המכה בלתי זאת הרפואה, ומי שיחשוב להנצל זולתה, אינו אלא טועה.

כי הנה היצר הרע באמת חזק הוא באדם מאד, ומבלי ידיעתו של האדם הולך הוא ומתגבר בו ושולט עליו, וגם אם יעשה כל התחבולות שבעולם ולא ייקח הרפואה שנבראה לו שהיא התורה, לא ידע ולא ירגיש בתגבורת חליו ותאבד נשמתו ח"ו.

משל לחולה שסירב לקחת תרופתו

הא למה זה דומה, לחולה שדרש ברופאים והכירו חליו ואמרו לו שיקח סם מסויים, והנה הוא, מבלתי שתקדם לו ידיעה במלאכת הרפואה, יניח הסם ההוא ויקח מה שיעלה במחשבתו מן הסמים, הלא לכסיל יחשב, כי בודאי ימות החולה ההוא.

וכן גם בעניין הזה, כי אין מי שמכיר בחלי היצר הרע ובכחו המוטבע בו אלא בוראו שבראו, והוא הזהירנו שהרפואה לו היא התורה, מי איפוא יניחה ויקח מה שיקח זולתה ויחיה (עיין מסילת ישרים פרק ה).

והנה על נחישות היצר והתגברותו בכל יום כנגד האדם אמרו חז"ל 'אלמלי הקב"ה עוזר לו אינו יכול לו' (קידושין ל, ב), היצר הרע

והסביר מרן אאמור"ר, דהנה בתקופתינו אנו, בדור זה שהוא דור עם ניסיונות קשים, שבחינת דור המבול ובחינת דורו של אברהם אבינו, משמשים בו כאחד, אזי כשנמצא הבחור בין כותלי הישיבה בין בחורים העוסקים בתורה וביראת שמים, הריהו בבחינת דורו של אברהם אבינו, ואז ודאי צריך להתנהג בעונה בבחינת 'אנכי עפר ואפר' (בראשית יח, כ), וצריך לדעת שכל אחד חשוב ונעלה יותר ממנו, וכשיחשב אדם נכונה ימצא דכל אדם בכל מצב מעולה ממנו, וכמו שכתב הרמב"ן באגרתו.

אך כשיוצאים לרחוב העיר, והרחוב הרי אינו כפי שראוי, אז הוי בחינת דור המבול, וצריך להתנהג בבחינה השנית של 'ויגבה לבו בדרכי ה'', וכדכתיב (תהילים פו, ב) 'שמרה נפשי כי חסיד אני', שכאשר הדבר נוגע לשמירת נפשו וטהרתה, צריך שיגבה לבו ויאמר 'חסיד אני', ואני מעולה לשבח ושונה מהרחוב ורחוק אני ממאוויהם ומתנהג בחסידות, וצריך הוא להחזיק בדעתו שהוא נעלה וחשוב יותר מכל אחד מהמון העם הפחותים הנמצאים ברחובה של עיר.

"די הייליגע גמרא מיט יראת שמים"

כ"ק מרן אאמור"ר וכ"ק מרן אאמור"ר ה'ברכת משה' זכרונם לברכה, הייתה דברתם על לשון קדשם לדרוש ולתבוע תמיד, שבחורים צריך שתהא כל מגמתם וחפצם רק לימוד התורה הק' ויראת שמים, וזה מה שתמיד שמענו מהם.

והיה מרגלא בפומיה דזקני אדמו"ר ה'ברכת משה' ז"ל, 'די הייליגע גמרא מיט יראת שמים דאס דארף א בחור צו וויסן, מער ווי דעם דארף א בחור נישט צו וויסן' [הגמרא הקדושה עם יראת שמים זה מה שעל הבחור לדעת, יתר על כן אין הוא צריך לדעת].

כ'בני יששכר' (חודש אייר מאמר א, אות ה), מביא בשם דורשי רשומות (קרניים ז, דן ידן יב) שחודש אייר הוא ראשי תיבות א'ברהם י'צחק י'עקב ר'חל, שהם ארבעת רגלי המרכבה (מגלה עמוקות, ואתחנן קכא).

ומבאר כי הנה העבודה של החודש הזה, היא הכנה לקבלת התורה, וההכנה לתורה היא על ידי עבודת המידות, כי על ידי שמתקן האדם את מידותיו הוא נעשה כלי מוכשר וראוי להחזיק ברכה - לקבל את התורה הק'. ומהאי טעמא נכתבו בתורה הקדושה מעשי וחיי האבות קודם המצוות והחוקים, כי ממעשי אבות והליכותיהם למדים אנו את דרכי המידות ואורחות יושר, ועל כן נהגו ישראל ללמוד מסכת אבות בימים אלו, כהכנה למתן תורה.

וזהו גם הטעם שנקראת מסכתא זו 'אבות', מפני שכל המידות וחסידות המבואר במסכת זו, הכל נלמד ממעשי אבות כאשר הוא בכתובים אצלינו בתורה"ק.

עוד כתב שם (אות ו), שגם מתנת הבאר ניתן לישראל בחודש אייר, מטעם שחודש זה הוא הכנה לקבלת התורה, והבאר מסוגל לידיעת והשגת התורה, ע"כ.

היוצא מדבריו, שחודש זה, חודש אייר, הוא זמן המיועד והמסוגל להכנה לקבלת התורה, ועוד הובא בספרים בשם הרש"ש זצ"ל ברום מעלת ימים אלו, שכפי שהאדם מתנהג וכהליכותיו בימי הספירה, כך ינהיגו אותו כל ימי השנה כולה.

ויגבה ליבו בדרכי ה'

כ"ק מרן אאמור"ר ז"ל דיבר בקדשו פעם ב'פתיחת הזמן' (חורף תשמ"ט) בשם בעל הישמח ישראל זיע"א בפרשת נח, דלעולם צריך אדם להיות נכנע ושפל בעיני עצמו, אך יש לפעמים זמנים שצריך להתנהג בבחינת 'ויגבה לבו בדרכי ה'' (דברי הימים ב, יז, י), ע"כ.

אינו מרפה לרגע אחד מהאדם אלא מבקש המיתו בכל יום, ולכן לא יוכל האדם לומר 'שלום עליי נפשי' ולדמות בנפשו להימלט ממלחמה זו, אלא עליו לדעת שאין לו שום עצה אחרת כי אם להשקיע עצמו בלימוד התורה, שהיא התבלין היחיד כנגד היצר.

כיצד להשתמש ב'תבלין' זה

חשבתי פעם, דלכאורה קשה, הן אמת להתורה היא לבדה העצה היעוצה לנו מהבורא ית' כדי לנצח את היצר הרע, וכאמרים (קידושין ל. ב.) 'הקדוש ברוך הוא אמר להם לישראל, בני, בראתי יצר הרע בראתי לו תורה תבלין'.

אבל מה נעשה שגם כדי ליטול תבלין זה גופא צריכים אנו להקדים ולנצח את היצר הרע, דהא אותו זקן וכסיל מפריע ומונע את האדם בכל כוחו מלעסוק בתורה ומרבה עליו טרדות ומניעות, ואם כן איך יוכל להשתמש בתבלין זה כדי לנצחו.

ואולי י"ל, על פי המובא בספר יושר דברי אמת (אות לה) בשם המגיד ממעזריטש זיע"א, משל, לאדם שיש לו בן נחמד בעל שכל גדול בתורה וחריף, ונהנה מאוד ממנו, ורוצה שיהא לו עוד יותר נחת ממנו, ובא אצלו אורח אחד למדן גדול, ומבקש ממנו לתהות על קנקנו של תינוק זה, ואורח זה מנסה ומקשה לו ומבלבלו מן ההלכה הישרה לעקמו, כדי לנסותו, והנער משיב לו על כל דבר ואינו מניח לו שינצחנו, ואביו יש לו נחת גדול מזה.

וכשרואה האורח שאביו יש לו נחת גדול מזה, הוא מוסיף ביתר שאת לעקשו ולעקמו ולהקשות לו ולהסירו מדרך ההלכה, כדי שאותו הבן גם כן יוסיף במלחמתו שיערה ולא יניח את עצמו להנצח, ויהיה לאביו תענוג גדול יותר.

והנמשל הוא, דהשם יתברך רוצה להשתעשע בבן יקר ילד שעשועים עמו ישראל, ונתן לנו מנסה אחד הוא היצר הרע, לנסותנו כדרך שמנסין התינוק בהלכה, והוא מקשה ומבלבל הדרך הישרה להסיבנו לדרך עקום.

וכשאנו חכמים ואין אנו מניחים לו להתותינו מדרך הטובה והישרה ומתגברים עליו, יש לו להשם יתברך תענוג גדול מאוד, וכשרואה היצר הרע תענוג הגדול שיש להשם יתברך, והוא הרי גם נברא למען השם יתברך כמו שכתוב (תהילים קמח, ה) רוח סערה עושה דברו, וכמשל הידוע בזוהר (תרומה קסג א) מבן המלך וכו' (עין עבודת ישראל, [פר' וישלח], הרי הוא מתאמץ לנסותנו יותר, ומוסיף עוד להקשות ולהפריע, ואזי האדם מתגבר ביותר, וחוזר חלילה, וכך הוא לעולם על זה הדרך, שהיצר הרע אינו נותן מנוחה, וכשהאדם נלחם עם היצר הרע, זהו התענוג הגדול שיש להבורא יתברך, עכד"ק.

לנצח את היצר המונע מלעסוק בתורה

ועל פי הדברים הללו יש לומר בזה דהנה באמת הרי מטרת ביאת האדם לעולם הזה היא 'לעבדה ולשמרה', והעבודה הוא לעשות נחת רוח לבורא יתברך שמו, וזאת על ידי שנלחמים עם היצר הרע ומתגברים עליו, וזו תכלית ירידתנו לעולם הזה ללחום עם היצר הרע.

והנה לפי זה לכאורה ראוי היה שבכל דבר וענין תהא לאדם מלחמת היצר, כדי להרבות תענוג ונחת רוח לבורא ית', ואם כן למה זה נתן לנו התבלין לנגדו.

אך נראה לומר בזה יסוד גדול, כי מחמת שמלחמת היצר קשה עד מאוד, וכמעט לא שייך שינצח בה, לכן העניק לנו השי"ת מתנה נפלאה והיא שהאדם יתאמץ וירכו כוחותיו להילחם ביצרו ולנצחו בדבר אחד בלבד, והוא לימוד התורה הק'.

וכיון שהצליח האדם להכניע ולנצח את היצר המונעו מלעסוק בתורה, ועל אף כל הטרדות והמניעות הוא זורק כל החשבונות ומשליך עצמו לתוך המים ועוסק בתורה הק', מכאן ואילך יעלה כבר בידו לנצח ולהכניע את כל שאר פיתויי וניסיונות היצר, אף בדבר הקשה שא"א לו לנצחו בדרך הטבע.

וזהו ענין ה'תבלין' שנתן לנו הקב"ה, דאמנם לא קל לאדם לנצח את היצה"ר המונעו מללמוד תורה, אך לאחר שניצחו אזי כל כוחו של היצה"ר מתמעט ונחלש אצלו.

והנה לאחר שנתברר לנו דבר זה, ברור לכל בר דעת שצריך האדם להתאמץ בכל כוחו לעסוק בתורה, ולנצח את היצה"ר המונעו בעניין זה בכל כוחו ובכל דרך שהיא, ואף שעדיין לא זכה לטעום מעריבות התורה, או שראשו כבד עליו וכדו', יתגבר וישקיע עצמו בעסק התורה עד שיתגלה לו מתיקותה ועריבותה, כי כאמור לאחר שיצליח להסיר מחסום זה, מכאן ואילך יקטנו ויחלשו כל ניסיונותיו ותמתק לו העבודה ביותר.

להתענג בתענוגים, יותר ויותר

אך זאת צריך למודעי, שאל יאמר האדם בלבו הנה ב"ה הוגה אני בתורה ומעתה ישקוט וינוח לי ממלחמת היצר ולא אבוא עוד לידי נסיון או קושי בעבודת השם יתברך, וילך לי הכל על מי מנוחות, זה אינו, דודאי לא יניחנו היצר לנפשו, רק בזאת ירווח לו שעל ידי לימוד התורה דמגנא ומצלא מיצר הרע (סוטה כא, א) יזכה שגם בדבר הקשה שיצרו מסיתו מאוד ואינו מניח לו, גם בזה יצליח ויתגבר.

החזון איש זיע"א אמר, שהחופשיים מחפשים תענוגים, כי בטבע הבריאה שכל אדם צריך שיהא לו איזהו תענוג, וברוך ה' שיש לנו את התורה הק' ואנו מתענגים מטובה, אבל

החילונים שאין להם תענוג זה, לכן מחפשים הם תענוגים אחרים, ה"י.

"כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו" (משלי ד, ב), בתורה, ונביאים וכתובים, מצינו שנשתבחו דברי תורה בכל כינויי וקילוסים טוב ערב ומתוק, ואמונה כל זאת וקיים עלינו באמת ואמונה, אך כשנתבונן ונעמיק בזה נראה שאפשר גם לעמוד על ערכה וטובה ומתיקותה מדבש ונופת צופים, ועד כמה עריבה היא יותר מכל תענוגי העולם.

ולהמחיש עריבות התורה יותר מכל תענוגי העולם, אמרו המושלים להבינו במשל ומליצה, דהנה כשאדם אוכל מאכל ערב ביותר שהאדם מתאוה לו ביותר, ובטעימתו תגדל הנאת גרונו עד מאוד, אבל מיד כשסיים אכילתו אין לו כבר טעם בו, וכחלום יעוף לאחר זמן.

אך התורה הק', כל מה שאדם משקיע עצמו באמת בלימוד התורה הק' מיט אגישמאק, יתענג בה יותר ויותר וזכרונה יערב עליו תמיד יותר ויותר, וכמו שלמדתם בגמרא (עירובין נד, א) נוצר תאנה יאכל פריה (משלי כז, יח) למה נמשלו דברי תורה כתאנה, מה תאנה כל זמן שאדם ממשמש בה מוצא בה תאנים, אף דברי תורה כל זמן שאדם הוגה בהן מוצא בהן טעם.

ההצלחה ב'זמן' - כפי ההכנה והכניסה אליו

היוצא מכל זאת שצריך כל אחד להתאמץ ולהכניס בקרבו עריבות ומתיקות תורתנו הק', ובפרט בחור צריך שיראה ללמוד את התורה עם גישמאק, שתהא התורה חביבה עליו ביותר, וכל אחד יכול וצריך שיבור לו הדרך הטובה והישרה, הראויה להביאו שימצא טעם בלימודו.

ובענין הכנה לזמן הבא עלינו לטובה, הנה ההצלחה של הזמן' כולו של כל בחור בישיבה, היא כפי הכנתו שהכין עצמו לקראת הזמן, וצריך שיכין עצמו בהכנה דרבה ורצון אמיתי ללמוד בחשק, ולהצליח ולעשות חיל בלימודו במשך הזמן'.

וכל איניש ידע בנפשו וטבעו עניני עבודת השם שיצרו אורב לו, והוא מתקשה בהם, ואפילו הכי צריך שיקבל על עצמו להשתדל ולהתאמץ להתגבר גם בהם, ואזי מובטח הוא לו שיעשה ויצליח, וזה תלוי בהכנה ורצון דייקא, ולפי ההכנה כך יראה כל הזמן'.

מרן אאמ"ר ז"ל היה אומר הרבה פעמים בשם ראשי ישיבות, וכן שמעתי בעצמי מפי קד' פעמים רבות, שבחור 'מתמיד' אינו זה הלומד במשך לילות שלמים, רק זה ששומר על סדרי הישיבה במלואם, ובזמן המיועד ללמוד הוא לומד, וסועד בזמן המיועד לכך, והוא מתפלל בזמן הקבוע לתפילה, ושינתו ומנוחתו בשעה היעודה לכך, זה הוא בחור הזכאי לתואר מתמיד.

והיינו שצריך כל אחד לחשוב בדעתו העונג וגם שמחה שיש למעלה מכל מעשה ממעשיו הטובים ולו הקטן ביותר, וכ"ש יגיעו ועבודתו שעלתה לו בקושי וביגיעה, וכשישמח האדם במעשיו אזי יהי כבוד ה' לעולם ויתעלה האדם יותר ויותר, וצריך להתבונן בדבר ולהשריש בלב, מ'דארף דאס דער הערן.

וכן בכל הליכה ברחוב העיר כשבחור אינו חכם בעיניו ונזהר בשמירתו, ידע בנפשו שבכל פעם שעוצם עיניו ונזהר לטובה, עושה זאת תענוג ונחת רוח גדול לקונו, ונחשב מאוד למעלה, ויזכה ליקר וגדולה על כל שמירת נפשו בטהרה.

אזכיר בזה, על השתתפות ב'שעות צעטיל' - שעות רצופות כהכנה לקבלת התורה.

השם יתברך יעזור שיזכו להכנה אמיתית לקבלת התורה, ולכל אחד ואחד יהיה הצלחה דיגע זמן בתורה ויראת שמים וחסידות, ויזכה כל אחד ויהיו ערבים עליו דברי תורה ותפילה ועניני יראת שמים, ושמירת נפשו בטהרה.

שהשיגו והתעלו בעבודתם זאת, אך באמת טעות גדולה בידם, כי זאת צריך כל בחור לדעת שבכל תוס' שלמד זכה הרבה.

וכן בכל שטיקל גמרא שלמד קנה הרבה, והגם שאין מרגישים ורואים זאת מיד, אך צריך שידע בעצמו שקנה הרבה, ועם כל לימוד הוא עולה ומתעלה, ויצמח לו מזה טובה הרבה, והגם שאינו מרגיש עתה, במשך הזמן ודאי שירגיש בפעולתו לטובה.

כל פעולה של יהודי עושה רושם בשמים

אומרים בשם צדיקים, (פרי הארץ מכתב כב, ליקוטי מוהר"ן קמא רפב, הבית אהרן) שאם היה יהודי יודע כמה כל פעולה קטנה שלו חשובה ועושה רושם ופועלת בשמים ממעל, היה מתאמץ ביתר שאת בעבודת בוראו והיה הולך ומתעלה יותר ויותר בעבודתו ית'.

גם זאת צריך בחור לדעת, שאם לא ביטל זמנו לריק, ולמד במשך 'סדר' שלם בלא הפסקות, נחשב הוא זה ויקר למעלה מאוד ועושה נחת רוח ליוצרו, וצריך הוא להחשיב זאת מאוד, וזו גם הבחינה של ויגבה לבו בדרכי ה' (דברי

והוא גם דבר פשוט דכשאינו מקפיד לשמור על סדרי הישיבה, ואינו ישן כראוי ובזמן, אין מוחו צלול ולא יכול להתרכז כראוי בלימוד התורה.

שעות השינה הראויות לבחור

והנה הרמב"ם (הלכות דעות פ"ד ה"ד) כתב שדי לו לאדם לישן שמונה שעות כלילה, ומרומז בקרא (איוב ג, יג) "ישנתי אז ינוח לי", (תפארת ישראל אבות פ"ו מ"ו. ובמדרש שמואל אבות פ"ג מ"ה), ואומרים בשם הרה"ק רבי ישראל מסטאלין ה'פראנקפורטער' זיע"א, שז' שעות צריך לישון כדי להיות ער בצלילות ובישוב הדעת ללמוד.

וענין זה גם כלול בהכנה ל'זמן', שצריך להכין עצמו ולקבל על עצמו שמירת זמני וסדרי הישיבה, וכאשר יבין ויכיר בחשיבות הענין, ויזמין עצמו בחפץ ורצון לשמור על סדרי הישיבה, זו היא הכנה הטובה ומועילה לזמן הבא עלינו לטובה, וזוהי הדרך להצלחה.

שמעתי מבחורים רבים המתלוננים כי הגם שמתגברים הם במלחמת היצר ויגיעתם בתורה או בעבודה, מ"מ אינם מרגישים

"בהקהל עצמו עם מבקשי ה'"

ספה"ק "מאור ושמש" פרשת קדושים:

אלא אם כן שיהיה בכנסיה יחד עם הקהל בעבודת ה', מפני שרוב גופי התורה תלויין בה דהיינו תפילה בציבור ודומיהן:

וגמר אומר הכתוב קדושים תהיו הוו פרושים, פירוש שבפרשה זו נצטוו ישראל להיות קדושים ויוכל האדם לטעות שהפירוש הוא קדושים תהיו דהיינו שאם יתבודד עצמו ויפרוש עצמו מן הציבור יזכה אל הקדושה, לכן נתחכם רש"י ופירש קודם לזה מלמד שפרשה זו נאמרה בהקהל דהיינו שאינו זוכה אל הקדושה אלא בהקהל עצמו עם הציבור מבקשי ה', אבל מה שנצטוו להשמר מן הדברים המעכבים לעבודת ה' כנ"ל לזה טוב התבודדות. ולזה מדייק רש"י מלמד שפרשה זו של קדושים נאמרה בהקהל, זו דוקא:

וזהו דאיתא במדרש (ויקרא רבה כד, ט) קדושים תהיו יכול כמוני תלמוד לומר כי קדוש אני קדושתו למעלה מקדושתכם. פירוש יכול כמוני שהאדם ירצה להתבודד להיות ביחיד ויסבור שעל ידי זה ישיג הקדושה העליונה תלמוד לומר כי קדוש אני קדושתו למעלה מקדושתכם שאין זה אלא בהבורא ברוך הוא לבדו שהוא יחיד ומיוחד, אבל אם האדם ירצה להמשיך עליו קדושת הבורא ברוך הוא אי אפשר אלא בהקהל יחד לעבדו שכם אחד כנ"ל:

התורה, ועיקר המצוות הכל יהיה בכנסיה יחד עם מבקשי ה' ואז יוכל להשיג הקדושה העליונה. ולפי רוב העם המתקבצין יחד לעסק עבודת ה' כן שורה עליהם הקדושה העליונה, כמו שאמרו חכמי המשנה (ברכות מט ע"ב) לפי רוב הקהל כך הן מברכין, כי לפי רוב הקהל כן משיגים הקדושה העליונה שברוב עם הדרת מלך, אבל אם האדם ירצה לפרוש עצמו מן הציבור ולהתבודד עצמו להתפלל ביחיד או לשום עיקר עבודת ה' הנעשה בכנסיה יחד בלתי אפשר שישג הקדושה העליונה, ולא עוד אלא שיוכל לנטות חלילה מרוב גופי תורה אם יתבודד עצמו ויפרוש מן הציבור, כמו שאמרו בגמרא (שם טז ע"ב) על פסוק (ירמיה ג, לו) חרב אל הבדים, ואיתא שם ולא עוד אלא שמתטפשים וכו' שאי אפשר לשום נברא להיות ביחיד זולת הבורא יתברך שהוא יחיד ומיוחד. וזהו אחד יחיד שאינו אפשר לשום נברא להיות ביחיד אלא להבורא יתברך שמו שהוא אחד יחיד ומיוחד, לכן צריך האדם לדבק עצמו עם עובדי ה' ולהיות בכנסיה יחד עמהם לכל עבודת הקודש:

וזהו פירוש הפסוק וידבר ה' אל משה לאמר דבר אל כל עדת בני ישראל ופירש רש"י מלמד שנאמרה פרשה זו בהקהל, פירוש פרשה זו של קדושים תהיו בהקהל היינו שאי אפשר לאדם שיוזכה אל הקדושה

וידבר ה' אל משה לאמר דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדושים תהיו כי קדוש אני ה' אלהיכם וגו'. ופירש רש"י ז"ל מלמד שנאמרה פרשה זו בהקהל מפני שרוב גופי תורה תלויין בה קדושים תהיו הוו פרושים וכו'. ודברי רש"י צריכים ביאור מה מלמדנו בזה שפרשה זו נאמרה בהקהל. ועוד מסתמא כל המצוות הנוהגות בכללות ישראל נאמרו בהקהל:

ונראה בזה דהנה הרמב"ם כתב בהלכות דעות (פ"ז ה"א) אם איש הישראלי דר באיזה מקום שיש בו דעות רעות ומנהיגים לא טובים צריך לברוח מן המקום ההוא וצריך לילך ממקום למקום וממדינה למדינה עד שיבוא למקום תורה ודעות ישרות ומנהיגים טובים שם יקבע מקום מנוחתו, ואם אינו מוצא שום מקום אשר ייטיב לו צריך להתבודד במדברות וביערות כדי שיברח מדעות רעות ומאנשי רשע:

והאמת הוא שכן צריך האדם לברוח ליערות ולפרוש עצמו מן המון עם כדי שינצל מדעות רעות וממעשים רעים, אך זאת אינו מועיל אלא להנצל מן הדברים המעכבים עבודת ה' יתברך, אבל להשיג הקדושה העליונה אינו זוכה עד שידבק עצמו אל אנשי ה' עובדי ה' באמת ולהשתתף עמהם יחד בעבודה רבה הן בתפילה והן בלימוד

לבחורי החבורות הק' בעת פתיחת זמן הקיץ שנת תשמ"ח לפ"ק

בעיה"ת בני ברק ת"ו [מוגה]

הדגש על לימוד תורה ביראת שמים

צדיקים" מקובל מזה מאות בשנים בכל תפוצות ישראל, ושמעתי שאדמו"ר הזקן מגור האמרי אמת זי"ע ציוה לבחורים המסתופפים בצלו שלמדו בספר ארחות צדיקים, והיה מן הישר אצל כ"א ילמד בכל יום עמוד אחד בספר הנ"ל, ובאם יחסיר יום אחד ישלים זאת למחרת, ולפי החשבון באם ילמדו כל יום עמוד אחד, יצא שבחמשת החדשים הבאים היינו מר"ח אייר עד ראש השנה הבעל"ט יספיקו ללמוד מאה וחמישים עמודים - מההקדמה עד סוף שער האמת - (התחלת ההקדמה בעמ' ה' עד עמ' קנ"ה) והמעלה אשר בלימוד זה היא שבכל הזמנות אשר יתאספו הבחורים כגון בשו"ט וביומי דפגרא יחזו כולם באותו מקום בספר ויוכלו ללמוד בצוותא בציבור, אשר ע"כ ילמד כ"א את העמוד דבר יום ביומו במשך ה"זמן" הבעל"ט, וזהו ספר השוה לכל נפש כקטן כגדול, ובאשר לזמן החורף כבר נאמר אז איזה ספר ללמוד.

יורנו בדרך יבחר

איתא בבית אהרן שינעם ב' פסוקים, א. מי זה האיש ירא את ה' יורנו בדרך יבחר. ב. יורה חטאים בדרך, והנה בפסוק א' כתוב שהאדם יכול לבחור לעצמו את דרכו הוא מבין הדרכים הרבים המובילים להתרוממות בעבודת השי"ת, והיינו יורנו בדרך יבחר, אך ה"חטאים" אשר מוזכרים בפסוק ב' הם אינם יכולים לברר לעצמם דרך, אלא זקוקים להדרכה והיינו יורה חטאים בדרך, משל לה"ד לאיש הנושא משא כבד שמוכרח לילך בדרך הסלולה מכבד דהיינו דרך המלך היות ונושא משא כבד, ואם יחפש דרכים אחרות יתעייף במהרה ויפול בלדכו עם משאו, ולכן גם יורה חטאים בדרך דהיינו בדרך הכבושה וסלולה מכבד אך האיש אשר ירא את ה' יכול לברר לעצמו דרך ואף שאינו כבוס ומסור לכל, ומי יאמר זכיתי, וע"כ יראו ללמוד ולא לבטל את הזמן, והקב"ה יעזור שנצליח וימלא את כל משאלות לבנו לטובה ולברכה, והרי משאלת לבו ושאיפתו של כ"א הוא להיטיב, ויהיה לו סייעתא דשמיא, עכשיו מגיע זמן חדש וצריך לזה התעוררות חדשה ובהתחדשות - ויש לדעת שבכל זמן בא התחדשות - ובכוחות חדשים, ולשמור את סדרי הישיבה.

סגולה גדולה: שמירת סדרי הישיבה

באשר לסדרי הישיבה אשר לומדים בה בין אם היא חסידית או ליטאית, שמירת סדרי הישיבה הוי סגולה גדולה שלא להיכשל, ודומה הדבר לחוקי התנועה אשר נחקקו לשם סדרי הבטחון כדי שלא יזקו, והאדם השומר עליהם ונוסע מתי שמוותר ועוצר מתי שצריך אינו נזיק, אך באם אינו שומר על החוקים יכול בקל להיכשל ולהיזק, וכן הוא לענינינו כל ישיבה תיקנה תקנות וסדרים משלה שנועדו לטובת הבחורים, והבחור אשר מקפיד על שמירת זמני ולימודי הישיבה זה יגרום לו להצליח בעז"ה, משא"כ באם יחשוב שיבוא מתי שירצה וילמד מה שהוא רוצה ואיפוא שרוצה ולא ישמור על סדרי הישיבה, שאין זה סגולה כלל וכלל.

השי"ת יעזור שיהי לנו הצלחה בתורה ויראת שמים, ונוכל לראות בסוף הזמן את התועלת שבתקנות.

(התודה והברכה להרה"ח ר' יוסף יואל ברזסקי שליט"א והמציא ליידינו שיחת קודש זו כפי שנרשמה ונדפסה בשעתו)

הנה בכל החסידויות השונות הושם דגש על נקודה מסוימת, בעניינים שונים הטעונים חיזוק ועל נקודה זו יש לעמול בכל הכוחות, כמובן שנקודה זו לבדה אינה הכל אך זוהי נקודה עיקרית בין שאר הדברים, ולגבינו הרי ידוע על מה עמל בעיקר אאמו"ר זצוקללה"ה, הבחורים המבוגרים וודאי זוכרים איך שהי' כ"פ מצוה ללמוד ללמוד ושוב ללמוד תורה עם יראת שמים וכשחילק שיריים לא נתן עד ששאל באם למדו את הגמ' הק', וכנראה ששם את הדגש על לימוד תורה ביראת שמים, כמובן שיש לעמול גם על מידות טובות אך עיקר הדגש הושם אצלנו על לימוד תורה ביר"ש, ממילא כל אחד שמרגיש את עצמו קרוב לכאן מוכרח להתאמץ ולידע שדבר זה הוא העיקר שיש לעמול עליו.

"כל אחד יקבל על עצמו ללמוד לפחות שעה אחת ברציפות"

בפעמים הקודמות שוחחנו שעל כל בחור מוטל לקבל ע"ע ללמוד לפני התפילה, איני יודע אם תקנה זו נשמרה כראוי אם לאו, אך תקנה זו דורשת התאמצות יתירה ומיוחדת כדי לשומרה, והיות וחיובים תמיד להתחזק אסור להזניח א"ע לכן ברצוני להנהיג תקנה אשר אינה דורשת התאמצות יתירה וכ"א מחויב לקבל זאת ע"ע בלב שלם שלא יסור מזה, והיא: שהרי כל בחור לומד בישיבה וע"כ כ"א יקבל ע"ע ששעה אחת מסדרי הישיבה ילמד בלי הפסק בדיבור, לכה"פ שעה אחת מבין 10-8 שעות שיושבים בישיבה, ואף אם יבא מאן דהו לשוחח אתו בשעה זו לא יפסיק ולא יענה לו, ואינו מדברים מהפסק לצורך מצוה, ואם קרה שהפסיק ישתדל ללמוד שוב פעם מהתחלת השעה, ותקנה זו הרי לכאורה אינה דורשת התאמצות יתירה כי בין כך יושבים בישיבה ולומדים, כמובן שאין פירושו שבשעות האחרות מותר להפסיק אלא שהשעה הזאת תהיה גדר, ואולי זה יגרום להמשיך ללמוד יותר שעות, עכ"פ שעה אחת במשך היום ילמדו מבלי להפסיק בדיבור.

סבור אני שמכיון שאצלינו הושם הדגש על לימוד הת' הרי שבחורי חבורתנו היו צריכים ללמוד יותר מבשאר מקומות ולהוות דוגמא לשאר מקומות, והי' צריך להיות ניכר שזהו הדגש, אך לדאבוני איני רואה שבפרט זה הדבר שונה אצלנו, הבחורים מגיעים לכאן ומסתובבים אנה ואנה ומסיבים הרבה עג"ג, והרי חיות ממש זה הי' יכול להיות באם היו נכנסים ורואה שהבחורים מתיישבים ולומדים בחברותא או לחוד בהגיעם לכאן, ואפי' מה שתיקנו ללמוד שעה קודם התפילה גם זה לא נשמר כראוי וא"כ מהי המטרה בנסיעה לכאן.

איני רוצה להאריך הרבה, אך העיקר הוא שכ"א יראה להוסיף בלימוד ובהתמדה, כמובן שיש עשרות עניינים שיש לתקנם כידוע לכ"א ואשר לא דיברנו מהם, אולם העיקר הוא כנ"ל וזה יביא לתיקון שאר המידות והדברים הטעונים תיקון.

לימוד יומי בספר 'אורחות צדיקים'

למעשה רציתי להנהיג עוד תקנה והיא שיש ללמוד ספר מוסר, אומרים בשם החת"ס שאמר על עצמו שביום אשר אינו לומד ספר מוסר הריהו מרגיש בזה, כך אמר אותו קדוש וטהור, הספר "ארחות

האמת היא שהדבר הקשה ביותר הוא לומר מוסר, כי צריכים לעמוד באותה מדריגה, אאמו"ר זצוקללה"ה הי' אומר בשם זקינו כ"ק מרן אדמו"ר הרדצ"ש זי"ע בשם ה'בית אהרן' זי"ע שהאדם באם אינו עומד במדרגה זאת (אז מ'האלט נישט דער בייא) אי אפשר לומר כלום ואפילו סיפור בעלמא, ומי יאמר זכיתי.

איתא בזה"ק (המובא בחק לישראל בסדר הנלמד בשבוע זה) על מאה"כ 'נאלמתי דומיה החשתי מטוב וכאבי נעכר', שהפירוש הוא 'נאלמתי דומיה', אם אפשר לומר דברים טובים והחשתי מטוב כלומר ששוקת ואינו אומרם אזי ח"ו 'וכאבי נעכר'.

הייתי מרוצה אילו היו ממונים כמה ראשי חבורות אשר יאמרו דברי חיזוק כ"א בפני חבורת בחורים כמו שנהוג במקומות רבים ובאופן כזה לא הייתי נצרך לדבר, אך לדאבוני איני יודע שאצלנו נהוג כן, ואף שכן צריך שיהי' דהיינו שיתאספו מפעם לפעם בחבורות וכ"א שביכולתו יאמר דברי חיזוק ואיש את רעהו יעזור ולאחיו יאמר חזק, אך היות ואין פני הדברים כן הרי זה בבחינת במקום שאין אנשים השתדל להיות איש.

והתקדשתם והייתם קדושים

כתיב במשלי "יש מתעשר ואין כל" ומפ' רש"י שמתנהג בעשירות כעשיר אבל במציאות אין לו כלום, וראיתי מובא בשם הרה"ק ר' הלל מקולמייא זי"ע עה"פ והתקדשתם והייתם קדושים (בפרשת השבוע שעבר) שתמה על כפל הלשון ופי' עד"ז 'והתקדשתם', המדובר הוא באיש אשר אינו עומד במדריגה זו אך נשמר מחטאים והרהורים רעים שעל ידי זה אפשר להשיג הכל כידוע לענינין שידוכים ולהצלחה בכל הענינים, אבל אין כוונתו לתכלית האמיתית.

ומבטיחה התורה שאף אם אין כוונתו לשם שמים, אבל בסופו של דבר מתוך התנהגות זו יזכה להגיע לדרגת 'והייתם קדושים', ואין זה כמו בעשירות ששם 'יש מתעשר ואין כל', שאע"פ שבשעה זו שמתנהג ברחבות כעשירים הריהו נהנה אך הרי אין לו אמצעים שיתירו לו להתנהג בדרך זו, ולא לעולם חוסן, ולבסוף יישאר בלא כלום והיינו אין כל.

בכל מצב אפשר לתקן ולהתעלות

כל בחור באיזה דרגה שנמצא, ואף אם בדיוטא התחתונה (ח"ו) שנכשל ח"ו, אין לו להתייאש ואפשר לתקן. ראיתי כתוב בשם אאמו"ר זצוקללה"ה עה"פ גם כי אלך בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי (תהלים כ"ג) שאמר משל לה"ד לאיש שנפל לבור עמוק ונחבל ונחבט בכל חלקי גופו ואין מי שיצילהו הריהו מתייאש לגמרי אך אם ימצא חבל בבור ימצא מרגוע לנפשו ואף שאין מי שיוציאו מהבור אך היות ויש חבל שאפשר להחזיק בו הוא כבר יוכל להינצל ע"י באיזה אופן שהוא. וזהו הפי' גם כי אלך בגיא צלמות דהיינו אם נפל בשאול תחתית ונכשל רח"ל אפ"ה לא אירע רע ואינו מתייאש משום דכי אתה עמדי ואפשר להחזיק בהשי"ת וצריך לקוות להשי"ת שיוכל עוד להתרומם אליו, ואם יש לאדם אמונה בהשי"ת אינו מתייאש בשום זמן.

"איך בין א ירושלימער"

"בטבריה מתנוצץ אורו של משיח" | פרק מיוחד על ביתו נאווה קודש של רביה"ק אדמו"ר ה'ברכת משה' זי"ע בעיה"ק טבריה, מזיכרונות המשמש בקודש ונאמן בית רבוה"ק הרה"ח רבי שמחה מנחם קרקובסקי שליט"א {פרק שמיני בסדרה}

כפי שסיפרנו בפרק הקודם, תחילת נסיעתו של רבינו לטבריה הייתה כדי לטבול במרחצאותיה לצרכי בריאותו, אגב זכורני שכמה פעמים התלווה אל רבינו כ"ק האדמו"ר מתולדות אהרן זצוק"ל שאף הוא נזקק למרחצאות אלו לבריאותו.

האדמו"ר מ'תולדות אהרן' היה נוסע במכונית בה נסע רבינו (שהיה בידו אישור כניסה מיוחדת לטבח הצבאי בו שכנו המעיינות) אך היה קטע מסוים בדרך שהיה בו חשש של קברים ובו היה האדמו"ר מתו"א, שהיה כהן, יורד מהרכב וצועד כמה פסיעות רגלית ולאחר מכן היה חוזר וממשיך בנסיעה.

מדי דברנו על נסיעותיו של רבינו למרחצאות איני יכול שלא לספר: פעם בחודש אדר סידרנו עבור רבינו לנסוע למרחצאות 'עין גד' במתחם פרטי ומסודר, ואכן היו לרבינו שם תנאים נוחים והיה יכול לטבול ולעבוד את ה' כדרכו בקודש.

כעבור יומיים פונה אליי רבינו ואומר לי "איך בין זייער צופרדין דא, אכן הנני נהנה כאן מאד, אבל איך יכול יהודי לפרגן לעצמו ליהנות לבד, מבלי שישמחו וייהנו עמו עוד יהודים, ובכן תקרא לכאן בבקשה לר' משה הויזמן לר' משה אדלר ור' שלמה מרזל (שלושתם חסידים מופלגים וחשובים ביותר שבאותה תקופה התאלמנו ל"ע, ורבינו ביקש להנות אותם על חשבונם).

וכדבר הזה היה גם בטבריה, כיון שהייתה לו דירה משלו בטבריה לא חדל רבינו, בגודל ה'אהבת ישראל' שפייעמה בו, מלקרוא ולהזמין עוד יהודים, חסידים וזקני אנ"ש, שיבואו וייהנו אף הם מ'חן המקום' ברוחניות ובגשמיות, והייתה זו 'עבודה' מופלאה שנחקקה לעד בעצמותינו - כשיהודי נהנה מדבר מה ברוחניות או בגשמיות, עליו לראות שעוד יהודים ייהנו עמו, לא לשמור לעצמו את קורת הרוח.

עבודה טמירה ונעלמה: להביא לימות המשיח

ברם, אף שתחילת נסיעתו לטבריה הייתה לכאורה מ'נסיבות טבעיות' לצורך המרחצאות והבריאות, אנו המשמשים בקודש שהיינו קרובים יותר אל רבינו, ראינו שלרבינו בנסיעותיו לטבריה יש מטרה אחרת לחלוטין

נסתרת וטמירה הקשורה לעבודתו הנשגבה, כל ימי חייו, להביא לימות המשיח, לסיום הגלות וצרות ישראל, כשהוא מוסר ומשליך נפשו מנגד למען כלל ישראל.

ארבעים יום על ציון רבי מאיר בעל הנס

אגב כשמדברים על עבודתו של רבינו בטבריה, יש להזכיר שעוד בימי השואה הנוראה, כשהחלו להגיע הידיעות הראשונות על ההריגה באירופה, נסע רבינו לבדו לטבריה ובמשך ארבעים יום רצופים שהה על ציון התנא הקדוש רבי מאיר בעל הנס כשהוא מתפלל ושופך דמעות כמים למען ישועת ישראל, באותה תקופה הייתה זוגתו של הרה"צ ר' אהרן לוריא זצ"ל דואגת לכבס את בגדיו.

ומעניין לעניין, הרה"צ ר' אהרן לוריא הנ"ל היה לו בן, רבי מרדכי ז"ל, שהיה חסיד תמים, חתנו של הרה"צ ר' שמואל תפילינסקי זצ"ל. פעם כשבא לשוה"ט של רבינו בליל שבת עמד ואמר בתמימות: "מיין טאטע האט געזאגט אויף אייך אז איהר האט אלע סימנים פון א צדיק אמת - אבי, הרה"צ ר' אהרן, אמר עליכם שיש לכם כל הסימנים של צדיק אמת."

כבר הזכרנו את אמרת רביה"ק הרא"מ זי"ע שהתבטא בשם ה'חסד לאברהם' כי 'בטבריה כבר מתנוצץ אורו של משיח', ונסיעותיו של רבינו לעיר זו היו קשורות אפוא לעניין זה, ולא באנו בסוד קדושים.

בהזדמנות אחת גילה רבינו טפח על סוד נסיעותיו, היה זה כאשר לא חש פעם בטוב והיה זה מקורבו ונהגו המסור הרה"ח ר' ישכר דב וייס ז"ל שנכח בחדר והציע מעצמו: 'שמא רוצה רבינו לנסוע לטבריה לפוש קמעא'.

"אילו הייתם יודעים למה אני נוסע לטבריה" הגיב רבינו מיניה וביה, "הייתם נשכבים על הכביש ולא נותנים לגלגלי הרכב לנסוע" השיב רבינו בביטוי שהבהיר לכל הנוכחים בחדר עד היכן דברים מגיעים.

ובמקום שאתה מוצא גדולתו שם אתה מוצא ענוותנותו, פעם התבטא בשולחנו הסהור בבני ברק בענוותנותו: "חז"ל הק' אמרו על טבריה, למה רקת שמה שריקנים שבה מלאין מצוות, ובכן כאשר ריק' כמוני נוסע לטבריה נעשה אף הוא מלא מצוות - 'אזא ריק ווי איך פארט אין טבריה ווערט אויך א מלא מצוות'..."

אכן, בטבריה הייתה כל התנהגותו ועבודתו בקודש של רבינו בסגנון אחר, יותר באיתגליא ובהשראה מיוחדת, לא היה זה אותו 'רבי' כפי שראינו והיכרנו בהיותו בירושלים ובבני ברק. אחד השינויים הבולטים היה בזמני התפילה, רבינו נהג כידוע להתפלל בשעות מאוחרות ביותר.

אך בטבריה הקדים את זמני התפילה, הייתה תקופה שהיה מתפלל שחרית השכם בבוקר בנץ החמה. עם עלות השחר היה מתעטף בטלית ותפילין ועומד להתפלל ליד חלון חדרו שלו הצופה לימת הכינרת, משם ניתן היה לראות היטב את נץ החמה.

"מים מבארה של מרים"

והשבתות בצל רבינו בעיה"ק טבריה... חן והשראה שלא מעלמא הדין נסוכים היו עליהן. אי אפשר לתאר כלל את גודל ההתעלות והרוממות שהרגישו כל הנוכחים בהסתופפם בצל רבינו. חסידים התבטאו על אותן שבתות שלא היו רק 'מעין עולם הבא', אלא טעם של עולם הבא ממש היה בהם.

היינו 'הופכים עולמות' כיום כדי להשיג את הטעם הרוחני של השבתות ההן שנותר חקוק בנו עד היום, היינו משלמים כל הון כדי לזכות להסתופף עוד פעם אחת בטיש'ן העילאיים שערך רבינו כשהוא מוקף בזקני חסידי טבריה של מעלה.

עד כדי כך שהיו חסידים שלא מסוגלים היו להפסיד ולו שבת אחת מאותן שבתות בצל רבינו בטבריה, אחד מהם היה הרה"ח ר' חיים לייכטר ז"ל, מדמויות הפאר של אנ"ש בדור הקודם, שהגם שכבר לא היה אברך צעיר נסע שבת אחר שבת להסתופף בצל רבינו בטבריה.

זכורני באחת השבתות הראשונות שעשה רבינו בטבריה, ביקש מזקני החסידים שהגיעו, הרה"צ ר' זלמן בריזל, הגה"ח ר' חיים אשר לדרמן והגה"ח ר' משה הויזמן ועוד כמה אברכים לצאת לטייל קצת ברחובה של עיר טבריה כשהם לבושים ב'קאפטן' הזהוב של שבת קודש, כדי שבני הדור הצעיר בטבריה יראו איך הייתה נראית העיר בימים עברו, כשחסידים ואנשי מעשה בלבוש חסידי ארץ ישראל התהלכו בה.

ומדי דברנו על הנהגותיו המיוחדות של רבינו בטבריה, אזכיר עוד כמה דברים שהיו ייחודיים לימי שהותו בטבריה:

בכל מוצאי שבת לאחר הבדלה היה רבינו שולח להביא לו כוס מים, והיה אומר אז 'תביאו לי מים מבארה של מרים', והיה עושה ברכת שהכול ובורא נפשות ואומר על כוס זו את ה'אליהו', אף בהיותו בטבריה היה הרה"ח

ר' אברהם לוריא ז"ל מביא לו מדי מוצאי שבת כוס מים ששאב בעצמו מהכנירת, ממקום מסוים שהיה מקובל בקרב יהודי טבריה ששם נמצא 'בארה של מרים'.

אגב, רבינו היה מספר שבצעירותו התקינו יהודי טבריה מקום מסוים בכנירת שהקיפוהו במסגרת אבנים בתוך המים, כעין מקווה לטבול בו, והיה מספר שדגי הכנירת היו נכנסים לתוך אותו 'מקווה' ונושכים וצובטים מעט את רגלי הטובלים והיה זה 'באטאמט'.

הרבה מועדים מיוחדים, ימי הלולא ותאריכים מיוחדים במעגל השנה עברו על רבינו בשהותו בעיה"ק טבריה, חנוכה, ל"ג בעומר, ואף שנה אחת בז' שבת הלולת רביה"ק רבי דוד מלעלוב ז"ע שהה בטבריה, כשקהל אנ"ש נוסע ובה להסתופף בשולחנותיו הטהורים בטבריה בימי מועד אלו.

זכורני שבל"ג בעומר, כשהגיעו אברכים עם ילדיהם בני החלאקה וביקשו שרבינו יגוזז את שערם, אזי בהיותו בבני ברק לא היה מתעניין ושואל אם היו כבר במירון, אבל כאן בטבריה הסמוכה לאתריה דרשב"י לא הסכים רבינו לעשות חלאקה בטרם ששאל ויודא שהילד והוריו היו היום כבר במירון אצל רבי שמעון, והיה זה אצלו תנאי קודם למעשה.

"עומד לקבל שיתוק"

כחלק מאותו ענן סוד האופף את נסיעותיו ועבודתו הטמירה של רבינו בטבריה, אף את ה'בשורה' הנוראה על השיתוק ל"ע שקיבל רבינו בחודש סיון שנת תשמ"א, שמענו מפי

אני בשומעי מפי הרבי דיבורים מבהילים אלו נחרדתי עמוקות והתקשרתי מיד מטבריה אל הד"ר מנקיס הי"ו מתל השומר, רופא חרדי מבני ברק שהיה מבאי בית מדרשו של רבינו, וביקשתי שישלח לי בדחיפות רופא בכיר לטבריה לבדוק את מצב בריאותו של רבינו.

לאחר שפעל בעניין עלה בידו לשגר את פרופ' בכר, נוירולוג בכיר בבית החולים, פניתי מיד אל הרה"ח ר' ישראל וייס שליט"א, נהגו המסור של רבינו ששהה אז בבני ברק, שיסיע ברכבו מיד את הפרופ' לטבריה הלך וחזר כדי לבדוק את הרבי.

לפי שעה טרם סיפרתי לרבינו עצמו על הדבר, רק דקות ספורות קודם שנכנס הרופא, נכנסתי לקו"פ והודעתי לרבינו שעוד מעט יגיע רופא גדול לבדקו, ואכן רבינו הביע מיד תמיהתו למה 'למה לא אמרת לי', והסברתי עצמי שחששתי שהרבי לא יסכים לכך.

הפרופ' נכנס ובדק את הרבי, ובכל בדיקותיו התברר כי מצבו הרפואי של רבינו בסדר גמור. כשיצא הפרופ' בכר מהרבי נענה ואמר לי: "תשמע, אני לא רואה שום בעיה, אין שום ממצא לא תקין, הכול בסדר, איני מוצא כל סיבה לחשוב בכלל על דבר שכזה", וחזר כלעומת שבא.

חצי שנה לאחר מכן קיבל רבינו את השיתוק ל"ע, או אז התברר למפרע שרבינו חזה זאת בעיני קדשו כבר אז, ומי יבוא בסוד קדושים.

(המשך יבוא בעז"ה)

רבינו עצמו כחצי שנה קודם לכן, בטבריה, ואספר כאן דברים כהויתן.

בימי החנוכה שנת תשמ"א שהה רבינו ה'ברכת משה' ז"ע בביתו בעיה"ק בטבריה. באחד מימי דחנוכה, באחד השיחין שדיבר אתי אמר לי הרבי: "ליבי אומר לי שהנני עומד לקבל שיתוק בחלק השמאלי של הגוף".

באותו מעמד, כשרבינו ניבא לראשונה את הדבר הנורא העומד להתרחש עמו, לא היה כל רמז וסימן חיצוני לכך, רבינו התנהג אז כרגיל, עבד את עבודתו בקודש וערך את שולחנותיו הטהורים ללא שינוי, כל סממן של חולשה מיוחדת לא נראה בו, אך רבינו לא הסתפק בדיבורים בלבד.

בטבריה התגורר אז בן דודו של רבינו ה'ברכת משה', הגה"צ רבי משה לייב ציינווירט זצ"ל שאביו הרה"צ רבי אביש היה אחיה של אם רבינו, הרבנית הצוה"ח מרת חנה רייצא ע"ה, זמן קצר קודם לכן עבר ר' משה לייב אירוע מוחי שגרם לו לשיתוק בחלק מגופו,

באחד הימים ביקש הרבי ללכת לבקר, שעה ארוכה ישב עמו והתעניין בפרטי מה שאירע לו, וכיצד הוא מתנהל כעת. זו לא הייתה שיחה רגילה, אני ששמעתי את דבריו של הרבי הבנתי לחרדתי שהרבי שואל כדי לשמוע ממי שכבר חווה את הדבר. כידוע כעבור תקופה הלך גם אל כ"ק האדמו"ר ה'חלקת יהושע' מביאלא זצוק"ל שאף הוא קיבל ל"ע שיתוק בערוב ימיו, ואף אצלו נשנה החיזיון הזה כשהרבי שואל ומברר לפרטי פרטים, כמי שבתוך ליבו יודע שהוא עצמו עומד להגיע למצב זה.

קיצור שז"ע

יום שב"ק אח"ק ח' אייר ה'תשפ"ג

סעיף ב.

טענה וברך על פרי העץ "בורא פרי האדמה", או שהיו שניהן לפניו וטענה והקדים לברך על פרי האדמה ונתפנו לפטר בזה גם את פרי העץ יצא, שהרי גם העץ יונק מן האדמה. אבל אם

ג' סעיפים בכל יום
כתקנת כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

מיד יאמר תוך כדי דבור: בורא פרי הגפן, ואם לא נזכר מיד, יצא בדיעבד.
סעיף ד.

על כל דבר אפלו על הפת ועל היין, אם טענה וברך "שהכל" יצא. ועין לעיל סימן נ' סעיף ב'.

ברך על פרי האדמה "בורא פרי העץ" לא יצא. ולכן אם הוא מספק באיזה פרי, אם הוא פרי העץ או פרי האדמה, ואי אפשר לו לברך בשום אופן, יברך עליו: בורא פרי האדמה.
סעיף ג.

טענה וברך על היין "בורא פרי העץ", אם נזכר

קול לעלוב: 02-374-30-10
בחו"ל: 1718-506-9119

לימוד הלכה יומית כתקנת כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
ג' סעיפים ליום בקיצור שולחן ערוך - ניתן לשמוע בקול לעלוב

הרוצים לתרום לזיכוי הרבים להפצת 500 גליונות בסך 500 ₪
1000 גליונות בסך 1000 ₪ | 2000 גליונות בסך 2000 ₪
לתרומות חייג 052-7160388
או בגדרים פלוס ע"ש אהל מועד

מטבע בעלת משקל

"ודאי שצריך" זעק עקיבא, "אל דאגה רב יודל, כבר אני קורא לכל חברי האכסנאים. אוי ואבוי, אנחנו אתך בצרתך, רב יודל, אם פראדיל תמות, מהיכן ניקח לשלם לך את דמי השכירות?"

"מה אמרת?" עיפעה רב יודל בחוסר הבנה. "פליטת פה מצערת, אויש, זה שוב יוצא לי בלי כוונה. שום דבר" התפתל עקיבא כנחש, "הנה אני רץ לקרוא לכל החברים". הוא הותיר מאחוריו את רב יודל נבוך ומבולבל והתרחק ממנו במהירות.

עקיבא התגלגל ככדור בין בתי חבריו וסיפר לכולם על החדשות המדאיגות. הם קיבלו את הידיעה בפלצות. ברור היה להם שאם המוכסנית תשבוק חיים, גם הם יוכלו לשבוק את בתי האכסניה שלהם בתוך זמן קצר, שכן בזכותה של אשת-חסד מופלאה זו הרי הם מחזיקים את האכסניות חנם, ללא דמי שכירות ורק תודות לה הרווחים המצומצמים שלהם, הם רווחים נקיים הנותרים בכיסם ומספיקים אך בקושי לכלכלת בני ביתם. הרוחות רגשו בקרב האכסנאים שידעו כי אם לא יתחולל נס, גם העתיד שלהם לוטה בערפל.

"עלינו לעשות מעשה בזריזות, חברים" קרא אחד מהם. "מה אפשר לעשות?" הקשה חברו, "והרי היא כבר גוססת, רח"ל".

"עוד יש לאלוקי מילין" התערב שלישי בויכוח. זה היה החסיד שבחבורה, אכסנאי צנום ששמו שאול'קה. "אני נוסע לזלטיפולי".

בעיר זלטיפולי הסמוכה שהה באותה עת, איש אלוקים נורא שרוח ה' דיבר בו ושמנו נודע לתהילה בכל הארץ, הלא הוא האדמו"ר רבי נחמן מברסלב זיע"א.

שאול'קה לא איבד רגע, מיד רץ לבית הכנסת ופגש את רב יודל הנסער כשהוא עורם ספרי תהילים על השולחנות. לפי גודל הערימה נראה היה כי הוא מתכוון לכמה מאות יהודים שיבואו להתפלל יחד אתו. אך חוץ משני בניו הבחורים חנניה ודוד'ל, (הרשיל נותר עם אמו בבית), ושני שכנים שרחמו על רב יודל, טרם הגיע איש נוסף. כשראה אותו רב יודל, אורו עיניו והוא ביקש ממנו להצטרף אליו למניין אומרי תהילים. אך שאול'קה היה טרוד במשהו אחר. הוא סיפר לרב יודל כי החליט לנסוע לזלטיפולי הסמוכה, כדי להזכיר את החולנית בפני הרבי מברסלב, ובקש ממנו שייתן לו כסף עבור פדיון-נפש.

רב יודל לא נמנה על עדת החסידים בכלל, ועם חסידי ברסלב בפרט, אך פרשת גדולתו המפליאה של "המלאך מברסלב" הגיעה לאוזניו. הוא נעתר מיד לבקשתו של שאול'קה ומסר לו מטבע "רענדיל" שנחשבה למטבע חשובה, לפדיון-נפש עבור החולנית.

"אני נוסע מיד" מיהר שאול'קה אל הדלת, "כל

הקדמות וללא אותות אוזרה. פתע החלה חשה בראשה, חומה עלה והכרתה התערפלה. רב יודל שב לעת ערב הביתה מבית הכנסת וגילה למרבה הבהלה כי פראדיל מוטלת במיטה כאבן שאין לה הופכין ופניה אפורות. "חנניה, דוד'ל, הרשיל" קרא לשלושת בניו הבחורים, "בואו והשגיחו על אמכם, ואני ארוץ מיד לביתו של הרופא".

לאחר זמן קצר שב רב יודל ואליו מתלווה הרופא הנוכרי המומחה, ד"ר סאשה. בדיקה קצרה הספיקה לו לרופא המומחה לקבוע כי המצב אנוש ושעותיה של החולה - ספורות!

רב יודל פרץ בבכי מר. "אין תקווה? המצב כל כך קשה?" החזיק בדש בגדו של הרופא כטובע הנאחו בקש.

ד"ר סאשה פרס את ידיו לצדדין, נאנח ושתק, ושתיקתו הפחידה את רב יודל יותר מכל דיבור. שערותיו סמרו ולבו נתאבן במורא משתק. דקות מספר עמד בקרן זוית שבביתו וגעה בבכי נורא. התחנן לפני בוראו שיחוס על חיי פראדיל ולא ייטול ממנו את אשת נעוריו. אחר החל לשקול בקורטוב של יישוב הדעת, מה עוד ניתן לעשות במצב קשה זה. לקרוא לאנשי חברה קדישא יוכל תמיד, אך זאת יעשה רק כמוצא אחרון, אם אכן יקרה הגרוע מכל. בינתיים מצויה עוד רוח חיים באפה, ועדיין אפשר לעשות משהו. הוא יתפלל!

פרץ כרוח סערה מן הבית והחל לרוץ לעבר בית-הכנסת.

"רב יודל, מה קרה?"

זה היה איש גוף ועגול פנים שתמיד חיך. עקיבא האכסנאי. בכיסו מעולם לא נמצאה יותר מפרוטה או שתיים, אך מצב כיסו ומצב רוחו היו שני קוים מקבילים שמעולם לא נפגשו. תמיד הייתה שמורה בפיו אמרת שפר לרומם גם את מצב רוחם של אלו שלא נתברכו במלאי שמחה כמו שלו. בראותו את רב יודל רץ ברחוב בפנים שחורות כשולי הקדירה, נמחה גם החיך מפיו לרגע קט.

רב יודל עצר לרגע ושאף אור. "עקיבא יקירי" אמר בקול בוכים, "אני בצרות גדולות מאד, אשתי נוטה למות, בוא אתי לבית-הכנסת, אני רוצה לכנס מנין לומר עליה תהלים".

עקיבא עצר על מקומו כהלום רעם. "מרת פראדיל נוטה למות?" שאל כלא מאמין.

"אכן כן!" אמר רב יודל בקול מרוסק.

"אוי ואבוי" זעק עקיבא בקול לא לו. "הרי זה שוד ושבר. צדקנית שכמותה צריכה למות? מגיע לה לחיות ולהאריך ימים. אתה שומע רב יודל? אשתך צריכה להבריאתיך ומיד לאלתר לחיים טובים".

"אמן וכן יהי רצון" ענה רב יודל בעצימת עיניים של דבקות ותחינה. "אך בינתיים צריך לעשות משהו!"

בכפר קטן הסמוך לעיר זלטיפולי התגורר לו רב יודל המוכסן. הוא היה אדם חביב ביותר, ומאיר פנים לכל אדם. מלאכתו היתה בשכירת בית המזיגה והמסעדה מהגרף אדון הכפר, וכיון שלא היה בכך די כדי לפרנס את משפחתו הגדולה, שכר מהגרף במחיר מוזל כמה בתי אכסניה, (הנקראים "קרעטשמעס") ללינת לילה לאורחים, אותם היה משכיר בעצמו לכמה יהודים מבני הכפר.

אלא, שאם חשב רב יודל כי בכך הוא מגדיל בהרבה את הכנסתו, טעות היתה בידו.

יודל התברך משמים באשת חיל אמיתית, מרת פראדיל "הצדקת".

בכינוי זה זכתה פראדיל מפי כל תושבי הכפר, ולא בכדי. אכן מעשיה היו נאים לשמים ונאים לבריות. ואולם, היה סוד גדול שהיה נעוץ באישיותה של מרת פראדיל ובגינה בעיקר זכתה לשם.

אלו שהוציאו את שמה "הצדקת" לרשות הרבים, היו אמנם כל אנשי הכפר שהתפעלו מצניעותה ומיידותיה הטובות, אך יותר מכל היו אלו שוכרי בתי האכסניה, שנקראו בפי כל "הקרעטשמעס". הם יכלו להעיד מקרוב על נדיבות לבה, שלא היה לה אח ורע. עניינם מרודים היו וההכנסה המועטה מהשכרת החדרים לאורחים, יצאה מיד בפרנסת משפחותיהם, אי לכך, כשהגיע זמן הפירעון השנתי לרב יודל, לא הייתה בידם אפילו פרוטה לפורטה לשלם לו.

למרבה הפתעתם באה לביתם בערב הסמוך ליום הפירעון מרת פראדיל, באמתלה כל שהיא, הסתודדה עם נשותיהם, וכאשר יצאה משם נהרו פניהן של הנשים ושמחתן הרקיעה שחקים. מה קרה? מרת פראדיל ידעה כי הללו לא יוכלו לעמוד בתשלום, נטלה אפוא כסף בהיחבא ומסרה אותם לנשי האכסנאים על מנת שימסרו את המעות לבעליהן. כך היה לשוכרים מה לשלם למחרת למשכיר, הלא הוא בעלה של פראדיל, המוכסן רב יודל שלא ידע כי ידו האחת מכניסה לכיסו האחד את המעות שנטלה מן הכיס השני ידו השנייה, כלומר, ידה של רעייתו הצדקת...

כך התנהלו העניינים תקופה ארוכה למדי. רב יודל השתאה מדי פעם ולא הבין מדוע משתכר הוא אל צרות נקוב, וכל כמה שערך את חשבונו לא הצליח לגלות להיכן נוזל הכסף. אולם טבעו של סוד להתגלות אי פעם, וכל מרצע הגנוז בשק מתאווה לצאת ממנו לאור עולם. ויום אחד יצא המרצע מן השק ולרב יודל נודע מה קורה. ברם, כשקרה הדבר, כה הצטער בגין הנסיבות שאפפו את הגילוי, עד שהיה מבכר שאשת החיל שלו תמשיך לתמוך באכסנאים המרוששים ביד נדיבה ובלבד שתמשיך לחיות. באחד הימים נפלה מרת פראדיל למשכב, ללא

רגע משחק תפקיד בחיי רעייתך. ככל שאקדים להגיע אל הרבי, כן ייטב". הוא חשש כי עוד בטרם יספיק לעשות את הדרך מהכפר עד זלטיפולי תנפח האשה את נפשה, ולכן האיץ בעגלון להדהיר את סוסיו במסילה הכבושה המובילה לזלטיפולי.

שאוּלְקָה התקרב אל הרבי הקדוש, רבי נחמן, בפיך ברכיים. חש עצמו כנר בפני האבוקה. מראהו של רבי נחמן היה נורא הוד, ונתקיים בו הנאמר "וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך". הסיגופים הרבים שסיגף את עצמו מילדותו המוקדמת, הותירו אותו ברבות השנים כ"צורה בלי חומר". הגוף הגשמי שלו התבטל אל נשמתו העניקית והפך למהות רוחנית, עטופה בכסות דקיקה של בשר ודם מזוככים עד תום.

ביראה ופחד ניגש שאוּלְקָה אל הרבי וסיפר לו על אשת המוכסן שבכפרו המוטלת על ערש דווי במצב נואש, רחמנא ליצלן, הזכירה בשמה ושם אמה, והניח על השולחן את ה"רענדיל" שמסר לו רב יודל.

הרבי נטל את המטבע, החזיק בכפו מעט כאומד את משקלה ונענה, "הרענדיל אינו טוב. משקלו חסר".

מופתע ונרעש כולו נענה שאוּלְקָה ואמר לרבי כי אם כך, יצא אל הרחוב ויחפש מישהו שיאזן להחליף לו את הרענדיל. כדבריו כן עשה. התרוצץ ברחוב אנה ואנה ומצא אדם שהסכים להחליף את המטבע בשלו.

לאחר זמן קצר חזר שאוּלְקָה ובידיו רענדיל חליפי, אך הרבי שוב שקל את המטבע בידיו וכלל לא היה מרוצה. "גם הרענדיל הזה איננו מחזיק את משקלו האמיתי. חסר לו מעט".

וכך חזר ונשנה המחזה עוד שלוש פעמים. שאוּלְקָה חיזר אחרי אנשים שנאותו להחליף את הרענדיל שלו בשלהם, ובכל פעם הביע הרבי מורת רוח מן הרענדיל החדש כשהוא מכריז במפורש כי חסר לו מעט ממשקלו הנכון.

על סף היאוש גמלה בשאוּלְקָה פתאום מחשבה חדשה ורעננה, הוא רץ אל הרחוב, וכשחזר בא אתו חלפן כספים, שהביא אתו מלבד קופה מלאה שטרות ומטבעות, גם מאזניים קטנות לשקילת מטבעות.

"הנה הפתרון" הכריז שאוּלְקָה בשביעות רצון, "זה האדם המתאים שיענה על כל מבוקשו של הרבי. בוודאי יש לו בין עשרות המטבעות שלו, מטבע אחד כהלכה, ומלבד זאת הוא מצויד במאזניים ולכן יוכל לדעת אם המשקל אמת אם לאו".

נהרה התפשטה על פניו הטהורות של הרבי למראה החלפן ומאזניו. הבעה עמוקה של קורת רוח חלפה עליהן בעת שהביט בשאוּלְקָה ללא אומר ודברים. החסיד הרגיש בבירור שהרבי רצה לכוונו בדיוק למעשה הזה.

החלפן החל מחפש רענדיל הגון באוצר מטבעותיו, והושיט אחד לרבי. "כמדומני שלרענדיל הזה יש את המשקל המדויק".

"אתה בטוח?" שאל הרבי.

החלפן חייך בצניעות, "אחרי כל כך הרבה שנים שאני עוסק במטבעות, יש לי כבר את המשקל בקצות אצבעותי. אני מחזיק את המאזניים רק ליתר בטחון".

"ובכל זאת, הב לי את מאזניך".

החלפן מסר את המשקולת לרבי נחמן, והלה נטל את הרענדיל ושם אותו בכף המאזניים. שקל אותו פעם ופעמיים ושלוש עד שנתקררה דעתו.

"אמת ונכון" נענה בסיפוק, "אכן צדקת, זהו רענדיל בעל משקל ראוי".

הוא פנה אל שאוּלְקָה: "אתה יכול לשוב לביתך. קיבלתי את מטבע הפדיון-נפש, והאשה החולנית כבר שבה לבריאותה".

כל הדרך חזרה מזלטיפולי אל הכפר היה ראשו של שאוּלְקָה סחרחר מרוב מחשבות. משהו קרה כאן! משהו גדול! מקודם היו אלו סירובי של הרבי לקבל את הרענדילך "בעלי המשקל המופחת", עד שגילגל את העילה להבאת החלפן, ואחר כך השקילה על גבי המאזניים, והעולה על כולן, אמירה ברורה כי האשה כבר שבה לבריאותה. בשעה שיצא מביתו של הרבי עוד הספיק - למרות גל ההתרגשות שגאה בו - לבדוק את השעה ב"מורה השעות".

הכרכרה נכנסה בשערי הכפר ודהרה עד ביתו של רב יודל המוכסן.

עשרות אנשים התגודדו סביב הבית. לרגע קט כמעט פרח רוחו של שאוּלְקָה מרוב בהלה. נדמה היה לו כי הגיע הישר להלוויה...

מבט מעמיק יותר גילה לו כי על פני האנשים נסוכה ארשת שמחה. הוא נשם לרווחה והתערה בין המתגודדים.

"מה תגיד על זה?" סחו לו הנקהלים בהתרגשות, "מרת פראדיל התעוררה".

בתדהמה שמע את המעשה כולו: לאחר שנסע לזלטיפולי החמיר מצבה של החולה והחלה הגסיסה. כך בפירוש! חבריא קדישא עמדו סביב המיטה ולפי כל הסימנים הבדוקים כבר הייתה יציאת נשמה. הם המתינו את הזמן הדרוש לפי ההלכה עד שירידו את הגופה על הארץ, ואז פתאום פקחה "המתה" את עיניה ובקשה מים. קמעא קמעא השתפר מצבה עד שהצליחה לדבר כמה מילים עם בעלה לפני ששקעה בשינה עמוקה. הרופא ד"ר סאשה שהוזעק למיטתה היה המום, והצהיר כי בכל ימי חייו טרם ראה דבר כזה.

שאוּלְקָה נהנה. מה שראה כאן, היה התוצאה. אבל המעשה שקדם, החצי השני של התמונה, היה בזלטיפולי.

"התרצו לשמוע מה היה בזלטיפולי?" שאל את הסובבים. "בודאי".

והוא סיפר להם את המעשה ברענדיל שנשקל במאזניים עד שהשביע את רצונו של הרבי, והבטחתו הברורה כי החולנית שבה לחיים.

כעבור ימים מספר התאוששה מרת פראדיל כדי כך שיכלה להציג כף רגל על הארץ ולהלך מעט בחצר הבית. הגוון החולני האפור של פניה, פינה מקומו לסומק בריא והליכתה

היתה יציבה ומאוששת. אפס, מדי פעם הייתה נתקפה פרצי בכי עזים וכובשת את פניה במטפחת.

לאחר הפצרות חברותיה ובנות משפחתה הסכימה מרת פראדיל לדבר מעט, ולהקל מעל מועקת לבה.

"הרי כבר הייתי שם" הצביעה פראדיל כלפי השמים, "עמדתי לפני בית-דין של מעלה, אלמלי אותו אברך קדוש הייתי נשארת שם". והיא פרצה שוב בבכי חנוק.

"אנא ספרי לנו את הסיפור בשלימותו" התחננו בפניה כל בני המשפחה.

מרת פראדיל הסכימה:

"דעו לכם שאמנם כבר הייתי מתה, נשמת עזבה את גופי. דאתה כלפי מעלה והגיעה חיש קל לפני בית הדין. הדיינים שקלו בינם לבין עצמם מה לעשות עמי והחליטו כי הגיעה שעת למות, כיון שסאת עוונותי מכריעה את כף המצוות והמעשים טובים שעשיתי!"

בכיתי והתחננתי על נפשי, ללא הועיל. "אינני יכולה להשאיר יתומים קטנים", התחננתי, אך הוסבר לי כי אבי היתומים הגדול יכול גם יכול לטפל גם בהם!... התייאשתי כבר, והתחננתי להישאר שם ולעמוד לפני המשפט הגדול, שעה שלפני בית הדין הגיע אברך בעל צורה קדושה".

וכאן פירטה מרת פראדיל את תיאור דיוקנו של רבי נחמן מברסלב לכל פרטי.

"באותו רגע נעשה רעש גדול בבית-הדין. האברך התקרב אל המאזניים והשליך לתוכם משהו. ראיתי שזה היה מטבע של רענדיל. באותו רגע נטתה כף הזכות כלפי מטה והכרוז יצא "דימוס". (פטור). נגזר עלי לחיות ומיד התעוררתי וגיליתי את עצמי שטופת זיעה וגרוני ניחר מצמא, ולכן ביקשתי מים לשתות".

רב יודל ושאוּלְקָה כיוונו את השעות: באותו זמן ממש בו ישב רבי נחמן ושקל את הרענדיל במאזניים, ראתה האשה את המחזה בבית-הדין של מעלה. רבי נחמן השליך את המטבע בעולם-הזה, והכף נטתה בעולם-הבא!...

נרגש וצוהל על החלמתה הפלאית של זוגתו, עלה רב יודל על שולחן והכריז חגיגת באוּנִי האכסנאים לאמור: "מאמין אני כי בורא עולם גמל לאשתי על רוב חסדה, ומעשיה הטובים שגמלה אתכם מדי חודש בחודשו - על חשבוני - לא נעלמו מעיניו ביום פקודה".

האכסנאים החליפו ביניהם מבטים. לאן הוא חותר?

רב יודל לא הניח לספק לנקר בלבותיהם. הוא המשיך בהצהרתו החשובה: "אי לכך, פוטר אני את כולכם מן היום הזה והלאה מתשלום דמי השכירות! עד עתה היה זה שלא בידיעתי, ומהיום אין צורך ללכת סחור סחור. ואם תאמרו ממה אחיה? התירוץ פשוט, בדיוק כפי שחינו אני ובני ביתי כל אותן שנים, כשפראדיל היתה נוטלת את הכסף שלא בידיעתי ואותן מעות שימשו לכם לתשלום. מי שפירנס אותי כל השנים הללו, יוסיף ויזון אותי ואת כל בני ביתי לאורך ימים טובים!..."

הרב אהרן גלבשטיין

פרשת אחרי - קדושים

פינטשע זצ"ל האבד"ק פילץ, אמר: כעת אקצר בתפילתי, עבור האורח הלז, כמו דאמרינן בשם הרב הקדוש ר' וואלף זצלה"ה מסטריקוב אשר עיקר האיסור לאכול קודם התפלה משום לא תאכלו על הדם כדרשת חז"ל (ברכות י:). קודם שתתפללו על דמכם, ובאיסור דם מצינו אף שצריך להניח במלחו שעה אחת, אעפ"כ מפני כבוד אורחים די כשיעור מיל, כמו כן בתפלה אף שהיה מאריך בתפלה תמיד אעפ"כ מפני כבוד האורח היה מקצר, והבן.

שיח שרפי קודש

ולא תשחית את פאת זקנך (יט, כז)

מעשה מרבינו יהודא החסיד שהיה בעירו עשיר אחר והיה מגלח זקנו במספריים, והיה החכם הנזכר מוחה בו ולא השגיח על דבריו, אמר העשיר אסטניס אני ואיני יכול לסבול הזקן, ואמר לו החכם רבי יהודא החסיד הנ"ל, ידוע תדע כי מרה תהיה באחריתך כי אחרי מותך יבואו השדים הדומים לפרות ויהיו דורסים על פאת זקנך אשר זה עונש המשחיתים פאת זקנם צלם ישראל קדושים.

וכשנפטר אותו העשיר היו יושבים אצלו כל גדולי עירו והחכם היה שמה, וכתב שם אחד וזרק אותו אל עשיר המת ותיכף קם על רגליו וכל היושבים שם ברחו מפניו ורעדה אחזתם שם חיל כיולדה. ויחל אותו המת למרוט ראשו ולתלוש בשערותיו. אמר לו החכם מה לך, אמר לו: אוי לי על שברי ואבוי כי לא שמעתי לקול מורי החכם החסיד, ולמלמדי לא הטיתי אזני ולא שמעתיך. אמר לו החכם: הגידה נא לי מה נעשה לנשמתך, אמר לו: כשיצאה נשמתי בא שד אחד דומה לפרה גדולה ודרסה ורמסה באפה על פאות הזקן והביאה כלי אחד מלא זפת וגפריה ומלח שריפה וקבל את נשמתו והניחה לתוכה ולא היתה יכולה לצאת משם, ובא מלאך אחד מבית דין של מעלה ונטל מאותו השד הכלי כאשר הוא שם ונשמתו בתוכו והעלו אותי לבית דין הגדול של יוצר בראשית ואז יצאת בת קול מפי בית דין ואמר לי: קרית ושנית, והשבת: קרית ושנית, מיד צוה להביא חומש ואמר לי: קרא בו, ומיד כשפתחתי הספר מצאתי כתוב "לא תשחית פאת זקנך", ולא ידעתי מה להשיב. מיד שמעתי קול אחד שהיה מכריז: תנו נשמתו של זה במדרגה התחתונה שבאבדון תחתיה,

ובעוד שהיו נושאים נשמתו להביאה במדרגה התחתונה יצאה בת קול ואמרה: המתינו לזה שיהודא בני צריך לו לבקש מאתו מה נעשה בו מיום צאת נפשו מגופו, ולכן הרפו לו עתה, ולא הורד נפשו שאולה עד ימלא את חפצו, ע"כ.

מעשיות פליאות

ענה לו ר' הילל: ביום הכפורים, כאשר הכהן הגדול עשה את העבודה, בשביל הוצאת הכף והמחטה מקודש הקדשים היתה לו לכהן הגדול טבילה מיוחדת על זה, והוא נכנס שוב לקודש הקדשים כדי להוציא את הכף ואת המחטה (כמבואר במשנה ד' פ' ז' דיומא). אם כן - אמר לו ר' הילל - מכאן ראייה, שלקחת הכלים בחזרה היא גם מצוה. ואם כך, לקחת הטו"ת בחזרה לאחר התפילה מבית הכנסת, היא גם מצוה, ולא אוכל לתנו לאחרים.

ליקוטי סיפורים

קדשים תהיו (יט, ב)

ברש"י: הו פרושים מן העריות ומן העבירה. רבי שלום מקאמינקא זי"ע היו קוראים לו בנעוריו העילוי מראווע, והיה בסביבה שלהם איש עשיר מופלג בעל אחוזות הרבה, ולקח את רבי שלום לחתן עבור בתו, ושילם בעד השידוך הון רב, המחותן היה רגיל לנסוע להרבי מלובלין זי"ע, ולאחר התנאים ביקש מאבי החתן שרוצה ליקח את החתן ללובלין שהרבי יבחון אותו, והסכים על זה ונסעו ללובלין על שבת קודש, בליל שב"ק אחר עריכת השלחן ביקש המחותן מהרבי אולי רוצה לבחון את החתן שלו שאומרים עליו שהוא עילוי, והסכים הרבי מלובלין וקרא את החתן שישב על ידו, וצוה להממשש שיביא חומש ויקרא, כשסיפר זאת מהר"ש מקאמינקא להאמרי נועם [מדזיקוב] זי"ע תפס ידיו של האמרי נועם ואמר לו: הערסט מאיר לעבין, עס איז מיר פשוט אנגעגאנגען אגלעכטער [אתה] שומע מאיר חביבי, ממש צחוק עלה בי, כאן לוקח אותי המחותן בתור עילוי, וכאן הולך הרבי מלובלין לבחון אותי חומש, הרבי פתח החומש בפרשת קדושים, ושאל אותי אתה יודע מה אומר רש"י על הפסוק קדושים תהיו, אתה שומע מאיר, בקושי התאפקתי שלא לצחוק, ואמרת מה שרש"י אומר הו פרושים מן העריות ומן העבירה, וכאשר התחלתי לומר התחיל גם הרבי מלובלין לומר עמי יחד, והמשיך רבי שלום להאמרי נועם: אתה שומע מאיר שיחי, כאשר התחיל הרבי מלובלין לומר עמי ביחד הרש"י התחיל כל גופי לרעוד, ולא יכולתי להחזיק מעמד, ולקחו אותי והשיבונני במטה, ובכמה כסתות שכיסו אותי לא הועיל, אתה מאמין אותי מאיר שיחי, עכשיו כשאני מספר לך המעשה אני ג"כ רועד. (מפי הרה"צ רבי יחיאל מפאקשווניצא זי"ע בן האמרי נועם זי"ע).

אוצר ישראל

לא תאכלו על הדם (יט, כו)

פעם אחת בא אורח הגון לפני הה"ק ר'

אחרי מות שני בני אהרן בקרבנתם לפני ה' וימתו (טז, א)

בפסוק אחרי מות שני בני אהרן בקרבנתם לפני ה' וימתו (טז, א), הצדיק ר' אברהם דוד מבוטשאטש ז"ל אמר ששמע שפטירתו של הרב הגאון וכו' מהרמ"ע מפאנו ז"ל, בעל עשרה מאמרות, היתה ע"י נשיקה, שהיה לו זמן התבודדות לעורר אהבה לבורא כל העולמים ית', ואמר לשמש שימתין זמן מוגבל ואח"כ תיכף יבוא אליו וימשכו עד שיפסוק מדביקותו, כך היה בכל יום. היה יום, שהיתה שריפה בעיר ומתוך הבהלה שכח ממשו לבוא בזמנו ובא במעט זמן אחר כן וימצאוהו מת, ויצאה נשמתו בנשיקה.

וזהו ג"כ פירוש הפסוק הנ"ל, שזאת גם היתה מיתתו, התקרבות לו יתברך. ואמר, שכן אצל צדיקים הוא בנקל לבוא לאהבה גדולה עד שתצא נשמתו מגודל אהבה, אך ברית כרותה ומפורש שאין לעשות כך. אמת, שחיוב לעורר האהבה, השבעתי אתכם וגו' אם תעירו וגו' את האהבה וגו' (שיר השירים ב' ז') אבל צריך להיות רצוא ושוב, אם כן, לכך שוב לאחריו.

שפת קדושים

אחרי מות שני בני אהרן בקרבנתם לפני ה' וימתו (טז, א)

שמעתי ממורי ורבי מרן בעל אמרי חיים ז"ל בשם אביו בעל אהבת ישראל, הס"ק מויו'ניץ ז"ל בשנת תש"י:

בפסוק זה רמוזים שלשת הדברים שאמר עקביא בן מהללאל שיש לדעתם כסגולה שלא לבוא לידי עבירה (אבות פ"ג מ"א) מאין באת, לאן אתה הולך, ולפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון. אחרי מות, רומז לאן אתה הולך. שני בני אהרן, מרמז מאין באת. בקרבנתם לפני ה' מרומז לפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון.

אוצר אפרים

ובא אהרן אל אהל מועד ונפשו את בגדי הַבְּדָ אֲשֶׁר לְבַשׁ בְּבָאוּ אֶל הַקֹּדֶשׁ וְהִנִּיחֵם שָׁם (טז, כג) ברש"י: להוציא את הכף ואת המחטה שהקטיר בה הקטרת לפני ולפנים.

הרה"ק ר' הילל מפאריטש בהיותו פעם בליובאוויטש (מי שהיה בליובאוויטש יודע, שבחדשים: אלו, תשרי, ניסן, אייר, ואפילו בקיץ אם היה יורד גשם היה הרפש וטיט עד בלי די), חזר מבית הכנסת עם הטלית ותפילין בידו. הטלית שלו היה גדול וכבד, כי הטליתות של אז היו עבים וכבדים, וגם התפילין וכו', והרפש היה עמוק וקשה.

ניגש אליו איש אחד ורצה לסייע לו. הוא ביקש ממנו שיתן לו הטו"ת ויסייע לו להביאו הביתה.

הרב אהרן גלבשטיין הרה"ק רבי יצחק מראדוויל זי"ע בן הרה"ק רבי יחיאל מיכל - המגיד מז'בארז' זי"ע יא אייר תקצ"ה

"התורה תהיה בך"

הלא תעשה של ט"ו עריות, והבן.

פלאי פלאים נעשו לישראל על ידו

הרב הצדיק ר' יצחק מראדוויל זי"ע פלאי פלאים נעשו לישראל על ידו בהתגלות הקדושה. ובימי עלומיו בהיותו עוד מגיד מישרים דעיר נאדבורנא, על מקום חותנו השני הקדוש ר' צבי בעל צמח ה' לצבי זצ"ל, באה דוכסית אחת בבכיה גדולה לפניו אשר בנה הילד מוטל על ערש דוי, והרופאים אמרו נואש ורפואה תעלה אין לו. אשר על כן עליו שמה מגמתה אשר הרב יוכל לעזור לו ויתרפא במהרה. אז אמר הרב ז"ל: רבש"ע, הלא יש לך כמה ערלים בעולם, יחיה גם הערל הזה, אולי יצמח לבר ישראל טובה על ידו, והבטיח לה אשר יתרפא הילד, והלכה ממנו, וכן היה.

וכאשר נתגדל הילד הזה נסע לכל מקומות הגדולות ללמוד לימודי הזמן ברוסיה, ונתגלגל הדבר אשר נעשה שר גדול על כל הממונים בבית המשפט בעיר זיטאמיר. ואת הרב הצדיק ר' יצחק מראדוויל הכיר היטב מימי נערותו מעיר נאדבורנא, גם מזמן אחר שנתרפא. ולאחר כמה שנים כאשר ישב הרב הקדוש ז"ל בראדוויל, נעשה מסירה גדולה על שלשה צדיקי הזמן על הרב הצדיק ר' יצחק מראדוויל ועל הרב הצדיק ר' מרדכי מטשערנאביל ועל הרב הצדיק מרוזין זי"ע. והוכרחו לנסוע לזיטאמיר להיות בבית המשפט, גם הוכרחו לישיבת שבועה לנקות עצמם ממה שמסרו אותם. וכאשר באו הצדיקים לבית המשפט וראה השר הנ"ל את הרה"ק מראדוויל זי"ע, אזי עמד מכסאו ורץ לקראתו ברוב אהבה והכיר אותו תיכף, ונתן לו כסא לישב ופטרו לשלום. ואמר לכל הממונים אשר את הרב הזה הוא מכיר לצדיק גדול בישראל ועוולה לא נמצא בו, ונתגלגל גם על ידו טובה להצדיקים הנ"ל זי"ע.

אמונת צדיקים

עם אחיו הרה"ק רבי זאב מז'בארז' זי"ע

סיפר רביה"ק ה"ב ברכת משה" זי"ע, שהרה"ק רבי יצחק מראדוויל היה נוהג בחייו בהרחבה גדולה, ואילו אחיו הרה"ק רבי זאב מז'בארז' היה חי בעניות גדולה, וכלי ביתו היו פשוטים ביותר.

פעם בעת שרבי יצחק הגיע אל אחיו רבי זאב וראה את כל הכלים הפשוטים הביט על הפמוטים הפשוטים - 'ליימינע לייכטערס' שהיו עשויים מחימר - 'ליים', דבר שהעיד על גודל עניותו של רבי זאב שאף הפמוטים היו פשוטים ביותר.

רבי זאב שהרגיש בדבר נענה מיד אל אחיו ואמר: "הייליגער ברודער, איך געב דיר דאס אויף א מתנה, אבי זיי נישט עובר אויף לא תחמוד" - אח קדוש, הנני נותן לך זאת במתנה, ובלבד שלא תעבור על 'לא תחמוד'...

הרה"ח ר' שמואל פרוש שליט"א - גליון אוהל מועד (303) פרשת אחרי קדושים תשע"ז

הוטבו הדברים מאד בעיני הקדוש מלובלין ואמר לו שפתח לו שער גדול לעבודת השי"ת, עד כאן שמעתי, ולפי שחביבים מאד בעיני דברי הצדיקים לכן רשמתי למשמרת אעפ"י שיצאתי קצת מהענין.

הרה"ק בעל האמרי יוסף מספינקא זי"ע, בהקדמתו לספר ליקוטי מהר"א (ליקוטי תורה והש"ס - דברים)

"מה שהוא מדבר הם מן שמי השמים העליונים"

מספר היה חתן בנו של רבינו [הרה"ק רבי יצחק מראדוויל זי"ע] הרה"ק רבי יצחק מסקווירא זי"ע א שבאותה שעה ששידך אותו אביו הרה"ק רבי מרדכי - המגיד מטשערנאביל זי"ע עם בתו של הרה"ק רבי דן מראדוויל זי"ע והתכוון להיות סמוך על שולחן חותנו זקינו ה"ה רבינו, זירזו אביו הקדוש כדברים האלה, "תראה להטות אוזן קשבת לשמוע אל אותם הדיבורים של חותנך - זקינך שהלא מה שהוא מדבר הם מן שמי השמים העליונים" (מפי הרה"ק רבי יעקב יוסף מסקווירא זצ"ל).

אור יצחק החדש (בשערי האור)

"הרבה מעשיות שמעתי ממנו"

הרה"ק רבי יצחק מסקווירא אמר: שמעתי מהרה"ק רבי יצחק מראדוויל פעם אחת שאמר, כי מי שזוכה להבין התורה איך שניתנה על גבי אש לבנה באש שחורה (תנחומא בראשית כא) הוא משיג לדעת כל שבע החכמות, וממילא משיג גם חכמת הרפואה שהיא משבע החכמות, ואז יכול ליתן רפואות, כך שמעתי מפי קדשו.

ובפעם אחרת אמר [הרה"ק רבי יצחק מסקווירא]: הרבה מעשיות שמעתי ממנו, ועד היום קומען זיי מיר צוניץ.

ליקוטי מהר"י (סקווירא), תורת המגיד מז'בארז' זי"ע

משנת השבת מתפרשת בספרו כמעט בכל פרשה

משנת השבת מתפרשת בספרו אור יצחק בעשרות אופנים, וכמעט בכל פרשה הוא מזכיר את דברי הזוהר הקדוש במעלת השבת, בהדגישו עד כמה אנו רחוקים משמירתה כהלכתו ורק "צדיק הדור - תלמידי החכמים הנקראים בשם: שבת דכולא שתא, הם זוכים לשמור אותה כדת וכהלכה" (אור יצחק פרשת וארא).

אור יקות (חלק ב')

יפה כוחו בתפילתו

הרה"ק רבי שלום יוסף בן הרה"ק מרוזין שהיה חתן הרה"ק רבי דן מראדוויל בן הרה"ק רבי יצחק מראדוויל היה מפליא את עבודת התפלה של הרה"ק רבי יצחק מראדוויל באמרו: חותני זקני יפה כוחו בתפילתו.

שיח יצחק

וכך אמר אבי הקדוש ז"ל הבאתי לעולם ה' בנים כנגד ה' חומשי תורה, אחי הקדוש רבי יוס'ע מיאמפאלע הבכור, עליו אמר שהוא כחי וראשית אוני, והוא לקח פי שנים. ואחי הקדוש רבי וואלף מזבארז', הוא קודש קדשים כנגד תורת כהנים. אחי רבי משה'לי מזווייה'ל, כנגד במדבר. אחי רבי מרדכי'לע מקרעמניץ, כנגד משנה תורה וקרא אותו משנה למלך. ועלי אמר שאני כנגד שמות, וחייך יהיו תמיד בגלות ממקום למקום ובמחלוקת, מצד שבספר שמות היה הגלות מצרים, אבל התורה תהיה בך מצד שהתורה נתנה בזה הספר.

אור יצחק (פרשת שמות - ד"ה ויאמר ה' אל פירעה עתה תראה אשר אנעשה לפירעה)

הנייר שנכתב בו עשרה אותיות גדולות מאוד

תיכף אחר פטירת אבי הקדוש, הוא הביא לי נייר קטן, ועל הנייר היה נכתב עשרה אותיות גדולות מאד אשר אין לשער, ומה שהיה אלו האותיות אין להגיד, ושאלתי אותו שהיה תמיה גדולה אצלי, נייר קטן כזה יהיה נכתב עליו עשרה אותיות גדולות, והשיב לי, אל תתמה בזה, וזכור שאתה בעלמא דקשוט, ובעלמא דקשוט המועט מחזיק את המרובה, והם סודות עמוקים מאד.

אור יצחק (פרשת ויקרא - ד"ה ויקרא אל משה)

תורתו היתה גנוזה

תורתו המופלאה של הרה"ק רבי יצחק מראדוויל היתה גנוזה ברובה למעלה ממאה ושלושים שנה - פרט לחלק זעיר הימנה על פרקי אבות, שפרסם חתנו הרה"ק רבי ישעיה מושקאט מפאגא זי"ע בסידורו 'הרי בשמים' - ורק בשנת תשכ"א זכינו לאורה הגנוז בספר "אור יצחק" שהופיע מכתב יד קדשו שהיה טמון בבית עקד הספרים של הרה"ק המפורסם רבי נחום דוב בער מסאדיגורא - נכדו של רבינו - בן הרה"ק ר' שלום יוסף מסאדיגורא זי"ע חתן בנו של רבינו הרה"ק רבי דן מראדוויל זי"ע.

אור יקות (חלק ב')

פתח להרבי מלובלין שער גדול לעבודת ה'

ושמעתי ששאל הקדוש מלובלין ז"ל את הקדוש ר' יצחק מראדוויל ז"ל על דברי רז"ל הנ"ל (סוטה ה: כל אדם שיש בו גסות הרוח כאילו בא על כל העריות) שהחמירו בעון הגאווה אשר זעירין אינון שניצולים מזה. והשיב לו הרה"ק ר"י הנ"ל שטובה גדולה עשו לנו רז"ל בזה לדרכי עבודה, כי קיימא לן מצות צריכות כוונה (ברכות יג.), ובמצוות לא תעשה כשבא לידו והוא מונע עצמו מחמת רצון הבורא יתברך שמו הוא מקיים הלא תעשה ונחשב לו בכלל החלוקי דרבנן, והנה העריות אינם באים לכל אדם לידו, ואמנם כשמונע עצמו מן הגאווה כדי שלא יעבור על כל העריות כי היא שקולה ככל העריות כדברי רז"ל, הוא נחשב כאילו קיים כל

נערך ע"י הרה"ג אהרן מרדכי גרין שליט"א – רב ומו"צ בקהילתנו

א. בסיס הגדרתו ודינו.

א. בסיס הוא דבר שמעמיד דבר אחר, וכמו שתרגם אונקלוס (בפר' כי תשא ל"א, ט') "ואת כנו" - "וית בסיסיה", וכל דבר היתר המשמש בסיס לדבר איסור, כגון שולחן שמונח עליו מעות, נעשה השולחן בסיס לדבר האסור, ונאסר בטלטול.

ב. ואין הבסיס נאסר בטלטול אלא דוקא אם הניח מוקצה מחמת חסרון כיס או מוקצה מחמת גופו בכוונה על הבסיס, והיה בדעתו שיהיה שם בכניסת השבת כל זמן בין השמשות, ואז מקבל הבסיס את כל דיני המוקצה שעליו, אפילו אם יפול המוקצה מהבסיס באמצע שבת, ויש אומרים דאין הבסיס נאסר אלא אם התכוין שהמוקצה יהיה מונח עליו משך כל השבת, ובמקום הפסד יש לסמוך על דעה זו.

ג. אמנם באופן ששכח מוקצה מחמת חסרון כיס או מוקצה מחמת גופו על הבסיס, אין הבסיס נאסר בטלטול, אולם אין לטלטל את הבסיס אלא אם כן ינער תחילה את המוקצה מעליו, ואם חושש שיתקלקל המוקצה על ידי הניעור אין צריך לנערו. [שו"ע רמ"א מ"ב סימן שט סע' ג-ד, שעה"צ סק"ז].

ד. הניח על הבסיס כלי שמלאכתו לאיסור, יש אומרים דלא נאסר הבסיס כלל, ויש אומרים דדינו ככלי שמלאכתו לאיסור. [שש"כ שם סמ"ח ובהע' שם, ובחוט שני ח"ג עקנ"ו כתב דבמה שהסתפק הפמ"ג נחלקו כבר רבותינו הראשונים].

ב. בסיס לדבר האסור והמותר.

כתב השו"ע [סימן שי ס"ח] דאם דבר המותר חשוב יותר מדבר האסור, אין הבסיס נאסר בטלטול, ואין החשיבות נמדדת בערך כספי אלא במה שחשוב אצלו עכשיו יותר. [מ"ב סימן רעז סק"ח].

ג. שולחן שנעשה בסיס לנרות שבת.

א. נרות שבת וחלות המונחים על השולחן, נעשה השולחן בסיס לדבר האסור והמותר, וכיון שהחלות חשובות אצלו יותר משלהבת הנרות, אין השולחן נאסר בטלטול מדין בסיס.

ב. יש אומרים דכיון שהפמוטים יקרים מאוד לא מסתבר שהחלות חשובות לו יותר מהם, ולכן מניחים שעון זהב שהוא דבר המותר בטלטול והוא חשוב יותר מהפמוטים. [חוט שני שם עקע"ה]. אולם בשם בעל שבט הלוי כתבו, דאין משגיחים על שוויים הממוני של החפצים, וכל מאכלי שבת נחשבים לדבר המותר החשוב יותר גם לענין הפמוטים. [מ"ב למעשה ער"א אות נט].

ד. מוקצה שאין לו ערך אינו אוסר הבסיס.

אין הבסיס נאסר בטלטול אלא אם כן יש למוקצה שעליו חשיבות לגביו, אבל אם הונח על השולחן מטבע פחות ערך, וכן חפץ מוקצה שתולה על דלת החדר, מותר לטלטלם, ומכל מקום לכתחילה נכון לנער המוקצה קודם טלטולם. [מ"ב סימן שי סק"א, ובמוקצה שתולה בדלת כתב המ"ב בסימן רעז סק"ז, דהדלת בטלה לבית ואינה בטלה למוקצה].

ה. אסור לפתוח מגירה שיש בה חפצי מוקצה חשובים.

אם אין שם חפצים המותרים בטלטול שחשובים אצלו יותר מהם, אסור לפתוח המגירה בשבת, דהמגירה נעשית בסיס לדבר האסור. [מ"ב שם].

ו. מגירת שולחן שהניח שם מוקצה בכוונה.

אם ניתן להוציא את המגירה לגמרי מהשולחן, אזי אין המגירה בטילה לשולחן ונעשית בסיס למוקצה, ועל ידה נאסר גם השולחן בטלטול,

ואם לא ניתן להוציאה לגמרי, הרי היא בטלה לשולחן ואינה נעשית בסיס למוקצה, וממילא אין השולחן נאסר בטלטול על ידה. [מ"ב שם, והביא שם מהח"א דאם המגירה משמשת לדברים המותרים, גם אם הניח שם עכשיו מעות, אין השולחן נאסר בטלטול דהוי כבסיס לדבר האסור ומותר דהמגירה נחשבת לדבר המותר, אע"ג דהמגירה עצמה אסורה בטלטול, והניחו בצ"ע].

ז. מי שהניח בכיסו דבר מוקצה ודבר המותר בטלטול.

א. אם המוקצה חשוב יותר מדבר המותר, הרי הכיס נעשה בסיס לדבר האסור ויהא אסור אפילו להכניס לשם את ידו כדי להוציא דבר המותר. [ויש לעיין בנמצא שם מפתח וארנק עם כסף, ורוצה להוציא את המפתח, אם נאמר דכיון שצריך למפתח הרי הוא חשוב יותר מהארנק וממילא אין הכיס נאסר מדין בסיס].

ב. ולענין הבגד עצמו, אם הכיס תפור על הבגד עצמו כמו כיסי החולצות, נעשה הבגד גם כן בסיס ויהא אסור בטלטול, ואם הכיס תפור בבגד רק בשפתיו ואין עיקר הבגד משמש לו דופן ככיסי המכנסיים, אין הבגד נעשה בסיס ומותר לטלטלו, ומכל מקום לכתחילה ינער המוקצה ממנו אם אפשר.

ח. המוצא בכיסו דבר מוקצה ששכח להוציאו מערב שבת.

אין הכיס והבגד נאסרים מדין בסיס, כיון שלא הניח שם את המוקצה בכוונה ומדעת, ומכל מקום לכתחילה יראה לנער המוקצה כדלעיל, אך אם חושש שעל ידי זה יאבד או יתקלקל, או אם מתבייש לנערו שם בפני הבריות, מותר לטלטל הבגד במקום שיש עירוב, וינערו במקום שיוכל. [שו"ע ומ"ב סימן שי ס"ח, שש"כ פ"כ ע-עב].

באהל הדף

עיון בסוגיה הנלמדת בדף היומי

הרה"ג רבי יהודה קוק שליט"א

מח"ס "נופת צופים" וראש כולל "זכרון חי"

אם מלאכי השרת מכירים בלשון ארמי

"ארמית" דש"מ שמכירים, והוצרכה הגמ' לתרץ ד"בת קול" שאני ואב"א דהוי "גבריאל", הא לפי"ד לק"מ, דאכתי "מכירים ומבינים" בהאי לישנא וע"כ דפעמים שאכן "משתמשים" בו אע"פ שבעלמא הוי "מגונה" בעיניהם, ועכ"פ ה"מ לתרץ כן דנהי דבעלמא אין "נוקקים" לתפילה בלשון זה מ"מ פעמים שמשתמשים בו, ומה הוצרכו להעמיד דב"ק שאני או דהוי גבריאל, ויל"ע.

ושור' בשפ"א בשבת שם שג"כ תמה כן על הרא"ש, ונשאר בקו' ע"ש. וכן תמה מנ"ל לתוס' באמת שמכירים מה"ש במחשבותיהם של בנ"א, דילמא אין מכירים בזה, וכן הביא לזוה"ק בכמה דוכתי דמשמע שאכן אין מכירים בזה, ע"ש.

אלא צ"ל דלשון זה "מגונה" בעיניהן להיזקק לו, עכ"ד ע"ש. והיינו שאכן "מכירים" ומבינים לשון ארמית רק שעושים עצמם כאילו שאין מכירין אותו דלא "נוקקים" לשמוע ולהעבירו לקב"ה מדמגונה בעיניהם, ולכן אמר רב שלא ישאל בלשון ארמית, ודו"ק. ויעו"ש במעדני יו"ט (אות ז') שתמה מ"ט אכן "מגונה" הוא בעיניהם יותר משאר לשונות ואדרבה מדקרוב ללשון הקודש א"כ הו"ל להיות "חביב" אצלם יותר. וי"ל דמה"ט גופא דקרוב ללה"ק לכן מגונה הוא לפי שהוא כמו "לשון שנשתבש" וכו', עכ"ד ע"ש.

ב. אולם לפי"ד הרא"ש צ"ע מהו דהק' הגמ' הכא מהני תרי עובדות עם הבת קול שדיברה בלשון

דף לג. תפילה, רחמי היא, כל היכי דבעי מצלי וכו', והאמר רב לעולם אל ישאל אדם צרכיו בלשון ארמית וכו' לפי שאין מלאכי השרת מכירין בלשון ארמי וכו', והתניא יוחנן כה"ג שמע בת קול מבית קה"ק וכו' ובלשון "ארמי" היה אומר, אב"א "בת קול" שאני דלאשמועי עבידא, ואב"א "גבריאל" הוה וכו' ע"ש. וכ"ה בפ"ק דשבת (יב:) דלעולם אל ישאל צרכיו וכו' ע"ש.

א. והנה יעוי' ברא"ש בפ"ב דברכות (סימן ב') דהביא לגמ' הכא דאל ישאל צרכיו וכו' ואח"כ הביא לקו' תוס' בפ"ק דשבת שם דהק' איך יתכן שאין מכירים בלשון ארמי והלא אפי' "מחשבות לב האדם" הם יודעים ומכירים,

ברכת מזל טוב וגדיא יאה

ברגשי כבוד ויקר נשגור בזה מלא הטנא ברכות מאליפות קדם

הרה"צ רבי **בן ציון ברנשטיין** שליט"א ראש כולל קול יהודה ור"מ ביישיבת באבוב חתן כ"ק אדמו"ר מוהרש"א רוזנפלד זצלה"ה חדב"נ כ"ק מרן הברכת משה זיע"א ולאביו ידידינו הנכבד

הרה"צ רבי **אשר** שליט"א נו"ג לרבוה"ק זיעא

לרגל שמחת אירוסים בתו הכלה החשובה תחי' עב"ג החתן המופלג בתו"ש עדין לגאון ולתפארת

הבה"ח **יצחק שלמה שיינפלד** הי"ד בן ידידינו הנכבד

הרה"צ ר' **משלום דוד פיש** שליט"א אב"ד קרית הרצוג

יה"ר שהזיווג יעלה יפה ויזכו לראות רוב נחת דקדושה ממנה ומכל יוצ"ח מתוך בריות גופא ונהורא מעליא

ברכת מזל טוב וגדיא יאה

ברגשי כבוד ויקר נשגור בזה מלא הטנא ברכות מאליפות קדם

מוה"ר **מענדל באכנער** שליט"א

בן הגה"צ רבי **אליהו** זצלה"ה חדב"נ כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א

לרגל שמחת אירוסים בתו הכלה החשובה תחי' עב"ג החתן המופלג בתו"ש עדין לגאון ולתפארת

הבה"ח **חנוך דוב** הי"ד בן מחותנו ידידינו הנכבד

מוה"ר **אברהם אהרן פרידמן** שליט"א והברכה אחת לאמו החשובה

הרבנית הצדקנית **תליט"א** יה"ר שהזיווג יעלה יפה ויזכו לראות רוב נחת דקדושה ממנה ומכל יוצ"ח מתוך בריות גופא ונהורא מעליא

ברכת מזל טוב וגדיא יאה

לידידינו הנכבד האי גברא יקירא, ומאד נעלה רב תבונות ורעיון, נעים הליכות ומאיר פנים לכל אדם, ראש וראשון לכל דבר שבקדושה, משכיל אל דל, ליבו פתוח כאלם לזולת, שמו הטוב הולך לפניו, מוקיר ורחים רבנו, קובע עיתותיו לתורה, מסור בלו"ג לחצר הקודש, מחשובי אנ"ש

הרבני **שמאל שמעלקא** הלוי **לוסטיגמאן** שליט"א

ולאביו ידידינו הנכבד האי גברא יקירא, ראש וראשון לכל דבר שבקדושה, אוהב תורה ולומדיה נודע לשם ולתהילה, מסור בכל ליבו ונפשו לכל קדשי בית לעלוב ובפרט לבית מדרשינו בית דוד בורו פארק, וזה לקרבה יתירה מכ"ק מרן אדמו"ר זיע"א ולהבדחל"א כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, מחשובי ומפארי אנ"ש

הרה"ח המפורא **מרדכי הלוי** שליט"א

לרגל שמחת הולדת הנכד הנין בן אצל חתנו ידידינו הנכבד האברך החשוב פאר המעלות והמידות

הרה"ח **חיים צבי פעדער** הי"ד יה"ר שיוכו לרוות ממנה ומכל יוצ"ח רב נחת מתוך בריות גופא ונהורא מעליא

יוסף ה' עליכם ועל בניכם

ברגשי גיל ושמחה נשגור בזה רוב ברכות לידידינו היקר האי גברא יקירא, יקר שבערכין, קובע עיתותיו לתורה וחסידות, שמו מפארים, מסור בכל ליבו ונפשו לכל קדשי בית לעלוב, ובפרט לבית מדרשינו 'תפילה למשה' אלעז, צנא מלא ספרא, הבריה התיכון של גלוינו ומייסדו, ומנהיגו בעצה ובתבונה במאור פנים ונפש חפצה, זך הרעיון וכביר המעש, מים עמוקים ידלם איש תבונה

ה"ה הרה"ח ר' **יוסף יהושע קאפ** שליט"א ולאביו ידידינו הנכבד והנעלה

הרה"ח המפורא ר' **יעקב אשר** שליט"א מפארי אנ"ש

ולחמיו ידידינו הנכבד והנעלה

הרה"ח המפורא ר' **חיים טוביה רוזמן** שליט"א לרגל שמחת הולדת הנכדה נינם

בת אצל בנו נכדס, האברך החשוב פאר המעלות והמידות, העומד לימינו בכל עת במסירות נפלאה, מחשובי לומדי כולל "דת יהודית" בבית מדרשינו הגדול

הרה"ח **מרדכי הלוי** הי"ד חתן ידידינו הנכבד והחשוב

הרה"ח ר' **יצחק מרדכי פרידמן** שליט"א יה"ר שיוכו לרוות ממנה ומכל יוצ"ח רב נחת מתוך בריות גופא ונהורא מעליא

לעילוי נשמת

האשה החשובה מפורסמת באצילותה ובצדקתה ובמעטיה הטובים ביתה היה פתוח לכל יבכפין וזכתה להעמיד דורות שלמים של צאצאים הצועדים בדרכי התורה

מרת **גיטל** ע"ה ב"ר **אפרים צבי הלוי** ע"ה

נלב"ב ע"ט אייר ת.נ.צ.ב.ה.

הנצח **לי בעלה הנכבד והנעלה, האי גברא יקירא נודע לשם ולתהילה יקר שבערכין, אוהב תורה ולומדיה מקים אהלה של תורה וחסד הרבני הנגיד הנכבד**

מוה"ר ר' **נפתלי פרידמן** שליט"א נו"ג לרבוה"ק זיע"א ובניו החשובים

הרבני הנגיד מוה"ר רבי **מתתיהו שליט"א**

הרבני הרה"ח רבי **אליהו שליט"א**

הרבני הרה"ח רבי **שמעון שליט"א**

ברכת מזל טוב וגדיא יאה

לידידינו הנכבד האי גברא יקירא, יקר שבערכין מוכתר בכל מידה נכונה, נודע לשם ולתהילה יושב באהלה של תורה, יא"ת ה' היא אוצרו מחשובי אנ"ש

הרה"ח ר' **יעקב שמואל הומינר** שליט"א לרגל שמחת הכנס בנו

כמו **שמעון נתן נטע** הי"ד לעול תורה ומצוות

ומשפע מצוות תפילין יתמשך עליו להיות לו חיים ארוכים ושפע קודש, ויה"ר שיוכו לרוות ממנו ומכל יוצ"ח רוב נחת דקדושה מתוך בריות גופא ונהורא מעליא אכ"ר

ברכת מזל טוב וגדיא יאה

נדבת ידידינו הנכבד האי גברא יקירא, יקר שבערכין, לן בעומקה של תורה, דיו רב לו בתורה וחסידות, יא"ת ה' היא אוצרו

הרה"ג ר' **חיים דוד** הבן **ברזסקי** שליט"א ולאביו ידידינו הנכבד, מפארי אנ"ש

הרה"ח המפורא ר' **בנימין אפרים** הבן שליט"א לרגל שמחת אירוסים בתו נכדתו

הכלה החשובה תחי' יה"ר שהזיווג יעלה יפה ויזכו לראות רוב נחת דקדושה ממנה ומכל יוצ"ח מתוך בריות גופא ונהורא מעליא

ברכת מזל טוב וגדיא יאה

לידידינו הנכבד האי גברא יקירא, יקר שבערכין מוכתר בכל מידה נכונה, נודע לשם ולתהילה יושב באהלה של תורה, יא"ת ה' היא אוצרו מחשובי אנ"ש

הרה"ח ר' **יוסף ארנברג** שליט"א לרגל שמחת הולדת הנכד

בן אצל בנו ידידינו הנכבד

הרה"ח ר' **אברהם** שליט"א יה"ר שיוכו לרוות ממנו ומכל יוצ"ח רב נחת מתוך בריות גופא ונהורא מעליא

לעילוי נשמת

האשה הצוה"ח בת קדושים מרת **ברכה**

בת הרה"ח ר' **שמואל** ע"ה נבנת הרה"ק מחפשיץ זיע"ע

נלב"ב י"א אייר תשס"ט

אשת הרה"ח ר' **אהרן לוסינג** שליט"א משב"ק ב"ק מרן אדמו"ר שליט"א

לעילוי נשמת

איש החסד הרה"ח **ישראל צבי** ע"ה

בן הרה"ח ר' **יעקב זלמן** זצ"ל

נלב"ב י"ז אייר תננ"ה

הונצח ע"ב בנו ידידינו הנכבד מחשובי אנ"ש

הרה"ח ר' **אברהם גדליהו בלוי** שליט"א

ברכת מזל טוב וגדיא יאה

נדבת ידידינו הנכבד האי גברא יקירא, יקר שבערכין, מוכתר בכל מידה נכונה, מסור בלו"ג למען בית מדרשינו 'תפלה למשה' צפת, והרחבת מפעלות החסד, מחשובי לומדי ומתפללי בית מדרשינו

הרה"ח ר' **אברהם גרנות** שליט"א לרגל שמחת הולדת בנו למזל"ט

יה"ר שיוכו לרוות ממנו ומכל יוצ"ח רב נחת מתוך בריות גופא ונהורא מעליא

שמחת השלום זכר ושמחת הברית יתקיים א"ה בשבת קודש בבית מדרשינו תפלה למשה צפת

מחבורת בריות גופא ונהורא מעליא

לעילוי נשמת

ידידינו הבלתי נשכח האבי גברא רבה
קיבל כל אדם בסבר פנים יפות
ליבו היה מלא חמלה טובא
עבור כל נזקקי לב משכיל אל דל,
רחים ומוקיר רבנן, אהב תורה ולומדיה
זכה לקרבה יתירה מרבנותינו הק'
ועמד לימין מפעלות חצר הקודש

הרה"ח ר' **פנחס גרשון**
ב"ר **אברהם ז"ל לבנברג**

נלב"ע ט' אייר תשנ"ז
ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת

האשה הצוה"ח יראת ה' היא תתהלל,
כפה פרשה לעני וידיה שלחה לאביון

מרת **שרה פערל** ע"ה
בת הרה"ח ר' **שמואל דוד ז"ל**
נלב"ע י' אייר תשפ"א
ת.נ.צ.ב.ה.

הונצח ע"י בעלה ידידינו הנכבד
הרה"ח ר' **אברהם שמואל**
מארקאוויטש
שליט"א
מוכבדי מתפללי בית מדרשו בית דוד בארא פארק

לעילוי נשמת

האשה הצוה"ח יראת ה' היא תתהלל, כפה
פרשה לעני וידיה שלחה לאביון זכותה לדורות
ישרים הצועדים בדרכי התורה והחסידות

מרת **חיה עטיל** ע"ה
בת הרה"ח ר' **שמואל יעקב ז"ל**
נלב"ע ח' אייר תשפ"א
ת.נ.צ.ב.ה.

הונצח ע"י בנה ידידינו הנכבד האבי גברא יקירא
איש חי ורב פעלים שמו הטוב הולך לפניו
מחשובי לומדי בית מדרשינו תפלה למשה צפת
והחזו השפאר ר' **צבי גורדון**
שליט"א

לעילוי נשמת

הרה"ח ר' **שרגא פייבל** זצ"ל
קרובי **שמואל שמעלקא** זצ"ל
נלב"ע י' אייר תשפ"א
ת.נ.צ.ב.ה.

הונצח ע"י בנו ידידנו הקר והחשוב מוכבדי
וחשובי אנשי שלומנו הע"י, האבי גברא יקירא, דיין
רב לו בתורה וחסידות, איש הגות ותבונות, מרביץ
תורה לערדים, אוצר כלי חמדה, יראת ה' הוא
אוצרו, שמו מפארים, ה"ה
הרה"ח ר' **ברוך מאיר גוטליב שליט"א**
מחשובי לומדי ומתפללי בית מדרשו בב"ב

הוֹאֵ יִמְלִיץ טוֹב בְּעַדְנוּ

קח חלק ביישועות הנפעלות בהדלקה המסורתית
זכות שותפות ברכישת ההדלקה לכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
וקבלת בקבוק שמן להדלקה אל מול פני הקודש
בהשתתפות על סך 1000 ש"ח

לתרומות ר' משה לוסינג: 050-418-40-53

ר' יהושע בעלז: 053-311-31-14

וכן בעמדות נדרים פלוס ע"ש "בית המדרש תפילה למשה לעלוב צפת"

ברכת מול טוב תמה ולנגות

לידידינו הנכבד האבי גברא יקירא, יקר שבערכין
מוכתר בכל מידה נכונה, נודע לשם ולתהילה
יושב באהלה של תורה, יראת ה' הוא אוצרו,
בעל קורא מומחה אצל כ"ק מרן אדמו"ר
שליט"א בבית מדרשינו המדול, מחשובי אנ"ש

הרה"ח ר' **מרדכי קורנבליט** שליט"א
לרגל שמחת אירוסיו בנו
החתן המופלג בתורה וירא'ש ובמידות
טובות עדין לגדולות

הנה"ח **יוסף דב** ה"י
מחשובי בחורת הבחורים ומכבדי מפעל
התורה חביבותא דרבי שמעון
עב"ג הכלה החשובה תח"י
יה"ר שהזיווג יעלה יפה ויזכו לרוות
מהם ומכל יוצ"ח רוב נחת דקדושה
מתוך בריות גופא ונהורא מעליא

ברכת מול טוב תמה ולנגות

לידידינו הנכבד האבי גברא יקירא, יקר שבערכין
מוכתר בכל מידה נכונה, נודע לשם ולתהילה
יושב באהלה של תורה, יראת ה' הוא אוצרו
מונע אראלים ותרשישים

הרה"ח ר' **אריה מרדכי**
לייבוש רבינוביץ שליט"א
לרגל שמחת הכנס בנו
כמר **דוד חיים** ה"י
לעול תורה ומצוות

ומשפע מצוות תפילין יתמשך עליו להיות
לו חיים ארוכים ושפע קודש, ויה"ר שיזכו
לרוות ממנו ומכל יוצ"ח רוב נחת דקדושה
מתוך בריות גופא ונהורא מעליא אכ"י
שמחת הבר מצוה יתקיים א"ה ביום שלישי
י"א אייר באלום "חסדי יוסף"
רחוב שמואל הנביא 67 ירושלים

גם אני קבלתי ע"ע כהוראת
כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א:
להמשוך להוסיף יכויות

ולברך 'ברכת המזון
מתוך הסידור'
לישועת הכלל והפרט

**ברכת מזל טוב
מעומקא דליבא**

לידיד נפשי המסור בלב ונפש לכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
ולכל קדשי בית לעלוב

אשר מזה כעשור שנים יתדות האוהל עומדות בס"ד בזכות
ובזכות הרבים ומדי שבוע בשבוע הוא מוציא במסירות נפש ממש
את הגלייון הקדוש "אוהל מועד" אשר פקיע שמייה בכל עולם
התורה והחסידות בכל קצווי תבל כביטאון חסידי תורני מן
החשובים ביותר ובזכותו משתמרת תורת רבוה"ק לבית לעלוב
לדורותיהם יחד עם אמרות טהורות וסיפורי צדיקים מפי מעתיקי
השמועה כדייקנות ומזכה את הרבים לאלפים ולרכבות שלא
עמלק"פ עושה ומעשה למען הרבים לילות כימים לתורה
ולחסידות מתוך יראת שמים טהורה רחים רבנן ומוקיר רבנן
ואיחו גופיה צורבא דרבנן מאיר פנים לכל אדם אוהב את
הכריות ומקרבן לתורה

אהרן לוסטיג

הרה"ח רבי

משב"ק כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ליום שמחת לבו

באירוסו בתו הכלה שתח"י

י"א רשוא שירווח נחת מכל יו"ח מתוך בריות גופא ונהורא מעליא
לאורך ימים ושנים טובות

מאחל ידיד מקרב לב

יאיר זינשטוק

בית תלמוד ללימוד הלכה למעשה

בית שמש

בביהמ"ד של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

חוקם לעיני מרת יענטא יהודית לייזא גולדברג בת ר' משה יו"ל
לפ"ע י"ח שבט תשע"ו

אשרי מי שעמלו בתורה'

הננו בברכה לעמלי התורה מבחירי הכולל אשר עמלו
ויגעו ימים וליילות, ושננו הדברים עד שנתחדד בפיהם
כהגון, כדי ללמוד וללמד לשמור ולעשות, וזכו לעמוד
בכור המבחר על כמה וכמה סימנים נכבדים בהלכתא
רבתא דשבתא הלא המה הסימנים:

רנג, רנד, רנה, רנו, רנז, רנה, רנט, שא,
שב, שז, שז, שיח.

הכוללים בתוכם פרטי הדינים בהלכות

שהיה, הזרה, הטמנה, הוצאה,
ליבון, ממצוא הפצין ודבר דבר,
אמירה לנכרי ובישול.

והשיבו מהלכה כדת של תורה בבהירות נפלאה
ואליבא דהלכתא, ה"ה הרבנים הגאונים:

רבי מרדכי זרח גולדברג שליט"א
רבי משה מרדכי פרוש שליט"א
רבי יהודה גולדברג שליט"א
רבי רפאל מיכל ברים שליט"א

וקובע ברכה לעצמו האברך כמדרשו,

העמל במסגרת הכולל בקנין ש"ס,

שזכה לעמוד בכור המבחר בידיעה נפלאה

על 1200 דפי גמרא מן התלמוד בבלי,

ה"ה הרב הגאון

רבי אברהם גוטליב שליט"א

יתן השי"ת ברכה והצלחה בכל מעשי ידיהם ויזכו
לישב באהלה של תורה כל ימי חייהם מתוך בריות
גופא ונהורא מעליא ואך טוב וחסד ירדפום כל ימי
חייהם ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים.

המבכירי מעומקא דליבא

הנהלת הכולל

קה זכות ותרומה

לרשת הכוללים

אברכים מצויינים

'חדוותא דרבי שמעון'

ע"ש כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א

מהם מורי הוראות מרביצי

תורה ות"ח מופלגים עמלי

תורה מתוך הדחק

וזכות התורה ורבותינו הק' יעמוד לכם להתברך בכל מיילי
דמיטב ולכל מיני ישועות ורפואות, זיווגים הגונים, זרע של
קימא ונחת מכל יוצ"ח

לתרומות בנדרים פלוס ע"ש 'אהל מועד'

או אצל הרה"ח ר' אהרן לוסטיג שליט"א - משב"ק

בית כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
בית שמש

קול צהלה ורינה שפתינו תרננה

ברגשי גיל ושמחה הננו משגרים טנא מלא ברכות למע"כ ידידנו הנעלה איש חי ורב פעלים לתורה וחסד, כבוד הרוח ועתיד המעש לכל קדשי בית לעלוב ללא ליאות במסירות עצומה, שמו מפארים, מסוד בלו"ג לבית כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א ה"ה

הרה"ח המפורא רבי **אהרן לוסטיג שליט"א**
משב"ק כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

לרגל שמחת אירוסים בתו הכלה החשובה תחי' עב"ג החתן המו"ס בתורה ויראת שמים ובמידות טובות החתן **שלמה רוזנברג הי"ו** מבחורי בחורי ישיבת "סערט ויוניץ" המעטרה

ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל

יהי רצון שיעלה הזיווג יפה בכרם בית ישראל וירוהו מהם ומכל יוצ"ח רוב נחת דקדושה מתוך בריות גופא ונהורא מעליא, ששון ושמחה תמיד ישכון באהלו בהרחבת הדעת בטוב ובנעימים.

המברכים מקרב לב
הנבאים

ברכת מול טוב חמה ולבבית נשגר בזה קדם ידידנו עוז, האי גברא רבה, איש האשכולות, נודע לשם ולתהילה, מאיר פנים לכל אדם ומקבל כל אחד בסבר פנים יפות, מסוד בכל לב וגפש לכל צרכי בית לעלוב, ומפיץ תורת רבותינו הק אשר ב'אהל מועד'
משמש בקדוש

הרה"ח רבי **אהרן לוסטיג שליט"א**
מייסד ופטרון רשת הכוללים "הדוותא דרבי שמעון"
בבית מדרשינו הגדול ובביהמ"ד בית שמש רמה ד'

לרגל אירוסים בתו הכלה החשובה תחי'
עב"ג בשעה טובה ומוצלחת

יהי רצון שהזיווג יעלה יפה לבנין עדי עד, ויזכ לבנות ביתם על אדני התורה והחסידות, ויזכה לרוות מכל יוצאי הלציו נחת דקדושה, מתוך בריות גופא ונהורא מעליא, ועושר וכבוד ירדפוהו כל הימים

המארחים **הבוגר אהרן לוסטיג**
אברכי הכוללים
בביהמ"ד בית שמש רמה ד'

בזכות רבי שמעון ענני

קח חלק בישועות הנפעלות בהדלקה המסורתית
אותה ייסד רבינו זיע"א בעיה"ק צפת

לתרומות ר' משה לוסטיג: 050-418-40-53

ר' יהושע בעלז: 053-311-31-14

וכן בעמדות נדרים פלוס ע"ש "בית המדרש תפילה למשה לעלוב צפת"

1000 ₪

ובת ושתפות ברכישת הדלקה
+ בקבוק שמן מידי אר"ש להדלקה

500 ₪

בקבוק שמן

180 ₪

צלוחת שמן

רבי שמעון לכל אהל לעלוב לכל

זכות ח"י רוט"ל משקה

תורמים לעמוד התורה והחסד ביהמ"ד לעלוב בעיה"ק צפת
הזכות להשקות אלפי אנשים במשקאות קרים וחמים על גפש עייפה
במשך כל ימות השנה וביום ל"ג בעומר כפרט

72 ₪ כמנין חסד
הזכות לסייע לביהמ"ד
להמשיך בפעולות הקדש

180 ₪

ח"י רוטל משקה
לכבוד רשב"י

לתרומות: ר' משה לוסטיג: 050-418-40-53

ר' יהושע בעלז: 053-311-31-14

וכן בעמדות נדרים פלוס ע"ש ביהמ"ד תפילה למשה לעלוב צפת

יִבְרַךְ אֶת בֵּית אַהֲרֹן

בס"ד

ברכת מזל טוב חמה ולבבית טנא מלא ברכות

נשגר בזהקדם ידידנו הנכבד והנעלה

האי גברא רבא, דולה ומשקה ממעיינות תורת רבוה"ק לאלפים
מידי שבת בשבתו במסירות נפלאה, זכה ומוציא לאור תעלומה מגנזי דברי תורתם של רבוה"ק
ועובדין יקירין הרואים אור מידי שבת בשבתו בין כתלי אהלי מועד
אשר כל מבקש ה' יבא לדרוש משם, מסור בלב ונפש לקהלא קדישא הדין בכלל ובפרט, נותן
עינו וליבו למען עמלי תורה, זוכה לעמוד לימין קדשו של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א במסירות
עילאית, יומם וליילה לא ישבות על משמרו ברב חכמה ורב תבונות, איש חי ורב פעלים לתורה
ולתעודה, חסיד ירא ושלם ה"ה

הרה"ח המפו' רבי **אהרן לוסטיג** שליט"א
משב"ק כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
מו"ל גליונו "אהל מועד"

לרגל תת ה' שמחה מפוארת באהלו באירוסי בתו מגזע אראלים ותרשישים הכלה החשובה והמהוללה תחי'

עב"ג החתן אוצר כלי חמדה עדין לגדולות ונצורות לוי יאה כל תהילה פאר המעלות והמידות

החתן **שלמה רוזנברג** ני"ו מבחירי בחורי ישיבת "סערט ויזניץ" המעטירה

בן ידידו הדגול המופלא והמופלג בכל מכמני התורה, חריף ובקי טובא, צנא מלא ספרא,
ידיו רב לו לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא, יורה דעה ויבין שמועה, מרבה לילות כימים
בהרבצת תורה, על ישראל הדרתו, אוצר כל כלי חמדה, סיני ועוקר הרים, פה מפיק מרגליות,
רבים ניאותים לאורו, לוי יאה כל תהילה

ה"ה הרב הגאון רבי **משולם פייש** שליט"א רב דקהל חסידים חיפה יצ"ו

והברכה אחת לאביו ידידו הדגול האי גברא רבה יראת ה' היא אוצרו צנא מלא ספרא ירא
ושלם אמן פדגוג מומחה שזכה להקים דורות של אלפי תלמידים יראים ושלמים צועדים
בדרכי האבות, חמיד ורגיג באורייתא תדירא, חכמת אדם תאיר פניו, החסיד האמיתי

ה"ה הגה"ח רבי **שמואל** שליט"א

מג"ש בביהמ"ד סערט ויזניץ ב"ב, משפיע בישיבת חב"ד ב"ב
ולחמיו איש האשכולות, עובד ה' מנעוריו שופך נפשו לפני קונו ברוב תעצומות, מלהיב לב
צעירי הצאן לאביהם שבשמים, פה מפיק מרגליות, חמיד ורגיג באורייתא תדירא, יראת ה' היא
אוצרו, רבים ניאותים לאורו

ה"ה הגה"ח רבי **יהודה מליק** שליט"א משגיח ומנהל רוחני בישיבת סערט ויזניץ חיפה

יהא רעווא מן קדם אבוהון דבשמיא שיתברכו ממקור הברכות שיהא לבנין עדי עד, ויזכו
לראות דורות ישרים מבורכים, ואך שלום ושלווה ישכנו באהלם תמיד, ויזכו לרוב תענוג
ונחת, מתוך בריאות הגוף והנפש ונהורא מעליא, ולהמשיך בפעליו הברוכים להגדיל תורה
ולהאדירה.

המברכים מקרב לב
חברי המערכת

בשם אלפי הלומדים בשקיקה מידי שבת בשבתו את אהל המועד
קהל חסידי לעלוב בארה"ק ובעולם